

Sammelband von Dina

U. g. 1975

DISPUTATIO
PROCESSVS IVDICIARII
Decima

DE VUTILISSI-
MA AC AMPLIS-
SIMA APPELLATIO-
NUM MATERIA.

Q V A M

*Ex Iure Civili Canon. Saxon. Ordinatione Cam.
Imperia. & receptis in foro Dd. opinionib.
desumptam*

Divino aspirante numine

SVB PRAESIDIO

Magnifici,

Nobiliss. ac Consultiss. Viri

Dn. ARNOLDI DE REYGER, IC.
Celeber. in florentissimo Archigymnasio Thuringo-
rum P.P. P. fidelissimi Magdeburg. Con-
siliarii dignissimi

*Exercitij gratia publice in I C. acroasi dis-
cussendam proponit*

M. IOHANNES COLERVS
G. S.

Ad 13. Cal. Ianua. h. consveta.

Aristotel. lib. 1. Eth. c. 3.

*Parum est jus nosse, si usus juris ignoretur. Quia
fnis civilis scientiae non in cognitione, sed in actione
sive practica consistit.*

I E N E

TYPIS TOBIAE STEINMANNI.

ANNO MDLXCV.

MAGNIFICIS NO-
bilibus, strenuis, antiqua virtute & fide,
longoq; rerum usu, ac Jurisperi-
tia praestantissimis Viris,

HENNINGO POGVVISCH

Dn. in Farben & VVanderavv &c.

E T

SIVERDORANTZOVIO

Dn. in Helmstorff & Loëritorff &c.

Dominis Patronis ac Mecænatibus meis summa
observantia colendis

In debitæ observantiæ, officiorum &
gratitudinis monumentum

D. D. ac C.

A. & R.

Augustinus lib. 5. de Civitate
DEI cap. 12.

Roma olim nemo, HONORIS templum in-
gredi potuit, qui non esset VIRTUTIS
prius ingressus.

Fason.

In cognitione terminorum & fundamentorum
consistit tota doctrina iuri &c.

CONTINUATIO.

CUm haecenus in praecedentibus disputationibus, de materiis ad primam instantiam pertinentibus perspicua methodo actum sit: omnis autem sententia, sive iniquitate aut imperitia ludicum, vel inopia probationum perperam lata, ipso jure subsistat, ac in rem judicatam transeat, nisi impugnetur a: processus iudicarii ordo requirit, in hac disputatione de materia appellationum, quae appendix primae instantiae b, (non tamen quo ad justificationem) esse videtur, pauca subjungere.

a l. Quoniam nonnulli. 18. l. si constat. 8. C. de appell. l. illud meminerimus. 691. §. item cum. 2. in si. ff. quae sent. sine appell. rescin. l. cum prolati. 32. in si. de re iudi. l. si expressim. 19. de appell. l. ab eo. 3. C. quomod. & quand. iud. sent. profer. deb. Geil. 1. obs. 144. n. 1 & obse. 147. n. 11. Petr. Greg. in Syntag. iur. lib. 50. c. 2. Schovari. in Process. iudi. lib. 3. de ap. in pr. n. 1. & 2. cum seq. b. Sichard. in l. invitus. 17. n. 5. C. de procura.

THESIS I.

APPELLATIONIS vox varias & quamplurimas habet significaciones. Nam primò significat aut nominare a, aut accusare b, aut alloqui aut vocare aliquem c, aut auxiliũ vel testimonium petere ab aliquo d: deinde appellari dicitur puella, cujus attentatur pudicitia e: aut debitor ut rem debitam solvat f.

A 2

vat f.

vat f. aut appellare est magistratum a dire agendi causa
in edicto Pratoris g, In hac materia vero nobis pro-
vocationem à iudice à quo ad iudicem ad quem signifi-
cat b.

a Cic. 3. offic. Publ. Scipione, qui primus Africanus appel-
latus sit. b Livius, Blaccius Dasium de prodicione appellabat.
c Togatus triumphator pro Cluenti, Appellat hilari vultu hominem
Bulbus, ut blandissime potest. d Eloquentia parens pro S. Roscio.
Te nunc Publ. Scipio appello Schv. d. lo. c. 1. n. 1. e VVesenb.
in para ff. de appell. n. 2. f Quintilia appellabatur à Creditoribus
ut solveret debitum. g de quo fit mentio l. 1. ff. quib. caus. mai.
Est quoq, appellare in iudicio convenire. l. qui appellat. ff. de iudic. l.
fideiussores. §. fin. ff. de fideiuss. h l. appellandi usus. b. it. Cic. 2.
de legib. Schvvar. & VVesen. d. lo. & Schard. in lexico iuris. de ap-
pel. vocab.

II.

Definitio
appellatio.

Est itaque appellatio ab inferiore Iudice ad superi-
orem seu majorem a, non tamen subito & sine dis-
cretionem, sed gradatim, ne iurisdictiones confundantur
b, propter gravamen illatum vel inferendum c, p-
vocatio d: iniquitatis vel imperitiæ querelam con-
tinens e, & ad non deducta deducenda, & nondum
probata probanda sese extendens: quæ si est legitima
iurisdictionem iudicis, quoad illam causam suspendit,
& ipsius cognitionem ad superiorem transfert, seu devol-
vit f. Cujus species sunt duæ g, alia iudicialis, alia
extrajudicialis, quarum prima à sententiis secunda ve-
rò ab actibus & decretis extrajudicialibus interponi-
tur: h quare hæc priusquam controversia in iudicio
initium cepit interponi solet i, illa verò de rebus in
iudicio non deducendis, sed jam deductis k.

Divisio.

a Quia de natura appellationis est, ut fiat de minori ad
maiorem. l. appellandi. 1. §. 3. l. Imperatores. 21. ff. h. tr. l. addictos.
29. C. eod. cum superior à minore. aut par à pari nullo modo cogi
possit. l. nam magistratus. 4. ff. de recep. qui arbitr. recepe. l. iudicium.
58. de iudic. l. ille à quo. 13. §. 4. ad SC. Trebel. l. si se subiciant. 1.
de iudic. l. est receptum. 14. ff. de iuris. Novel. 23. c. illo videlicet
observando

observando. 4. adde gl. in c. 2. de consuetu. in 6. Vbi dicitur non posse consuetudine introduci ut appelletur à maiori ad minorem, vel ad parem Azo in sum. C. h. tt. Mar. p. 6 n. 129. & n. 3. Vesenb. in par. ff. hoc loco n. 3. Brand. eod. n. 2. Cuiac. ibi. n. 4. b l. nemo. C. de iurisd. omni. iud. gl. ibidem in verbo auxilium. c. pervenit. II. q. I. & in c. nulla. Novel. 15 id est, qui in gradu proximo superior est ei à quo appellatur. c. placuit. 92. q. 6. Specul. lib. 2. parte. 3. §. nunc tractamus. 4. gl. in iure Saxo. in artic. 12 lib. 2. cum qua concordat Magdeburgische Weichbildt recht ut Weichbildt art. 1. in gl. col. 2. & artic. 10. in textu & gl. Nam omissio medio iudice remittuntur l. imperatores. 21. hoc tt. c. dilecti. 66. eod. Novel. 17. c. si tibi quoq. 3. in fi. Geil. 1. obs. 119. n. 2. Vltterius probat, & dicit in toto Imperio, id ita in usu esse secundum Ordi. p. 2. tt. 29. Item Es soll, statim in pr. quod tamen ita strictè iure Canonico non observatur c. metropolitano. 2. q. 7. c. c. ut debitus de ap. cle. ficus eod. Mar. de ap. p. 6. n. 4 & 246. Bartol. in l. 1. de ap. Panor. in Rubr. eod. Dissentit Azo hoc tt. Tholossa. prædicto loco. n. 3. d c. ad Romanam. 2. q. 6. c. cum cessante. 60. de ap. Provocationis vocabulum generalius est, teste Maran. d. lo. n. 1. & 2. citante Barto. in l. si minores. col. 2. ver & tertio modo legitur. ff. de admio nist. tut. quam appellationis, & ideo rectè generis loco ponitur argu. l. inter agnatos. 5. ff. Vnde legi. l. si quid 47. §. 1. de lega. 3. quia hoc propriè loquendo tantum judicialem continet appellationem, c. cum sit. Romana. 5. de ap. illud verò tam judicialem quam extrajudicialem, cum sit omnis actus, per quem Iudicis officium seu auxilium implo- ratur. teste Bart. d. loco. cum quo consentit Abb. c. si. in 1. notab. de seq. poss. fruct. Omnis appellatio potest dici provocatio, sed non contra: licet sæpissimè in iure confundantur hæc vocabula, ut l. tale factum. §. qui procuravit. ff. de pactu. l. si apud & l. si quis provocatione. C. de ap. e l. 1. l. 17. de minor. l. 1. hoc tt. l. eos. 6. §. si quid autem. C. eod. l. per hac. C. de temp & repa. ap. l. 4. §. 7. in fi. de damnat. Lancel. de attentat. c. 12. n. 2. Tholossa. d. lo. n. 4. in fi. Duarenus ff. de ap. c. 1. in pr. f c. in presentia. de renuncia. Term. c. 53. in pr. Schvv. d. lo. c. 15. g d. c. cum sit Romac. 2. c. 5. eod. l. prases. 27. l. cum prolatis. 32. de re iudica. l. 3. Cde excu- sati. tutor. c. concertationi. 3. h. tt. in 6. Baldus & Canonici in

B

3

Rubri

Rubri. de ap. divisionem quadrimembrem adferunt, & aliam appellatiouem volunt esse ante iudicalem, quæ ante litis contestationem fieri solet. *c. significante. 34. & c. Rodulphus Clericus 35. de rescript. aliam introjudicialem, quæ post litem contestatam ante iudicium fit, c. 1. de dilat. aliam iudicialem faciunt à sententia definitiva interpositam, ff. 10. tt. de ap. & tandem aliam post iudicialem, quæ executioni adjicitur. l. ab executore. ff. eod. l. ab executione. C. quando ap. non recip. c. quo ad, de re iudica. Vves. in para. ff. de ap. & relatio. n. 5. Bartolus verò divisionem aliam adfert in l. 1. n. 4 ff. di. tt. ubi tres recenset tantum species, & vult aliam esse à definitiva, aliam ab interlocutoria, & aliam ab aliis actibus extrajudicialibus. Sed quoniam hæ species solummodo tempore inter se differunt, rectè cum practicis ad dicta duo membra revocabimus. Tholossa. d. lo. n. 5. Vves. d. lo. n. 5. in fi. Cbilis. Konning. c. 105. Termi. c. 53. Treut. in ult. disp. thesi 1. p. 2. Panor. ad Rubri. h. tt. Geil. 1. obs. 120. n. 6. My. 4. obs. 43. non enim circumstantia vel qualitas novam parit speciem. h. c. concertationi. h. tt. in 6. d. c. cum sit Roma. c. bone memorie. 5. 1. eod. & ibi Panor. i. l. si quidem. 1. §. solent. 3. ff. quando ap. sit. cujus appellationis vigorem tam latè se extendere vult Accurs. in l. qui restitui. ff. de rei vindi. & Phil. Franc. in Rubri. de ap. ut interponi non solum possit, ab iis, quæ per iudicem geruntur exequendo vel statuendo extra iudicium, & adversus alios quàm litigantes: sed ab iis etiam quæ per alios, qui iudices non sunt, citra iudicium exercentur k Cujus triplicem refert modum Mauve. in tt. de ap. n. 32. à falso iudicato, à gravamine, & à juris & justitiæ denegatione. Qualiter sententia de iure Saxonico increpari debeat vi. art. 12. lib. 2. artic. 63. in gl. lib. 3. Weichbildt. art. 20 in gl. & art. 29. in gl. circa medi. Lehnrecht. c. 17. in textu. & gl. & Weichbildt. art. 1. in gl. post princ.*

III.

Causa efficiens & impulsiva appellationis. Causa efficiens jus naturale esse videtur a, cum species defensionis & præsidium innocentæ sit appellatio b, vel certè, cum usus ejus sit antiquissima consuetudo c, quæ causas impulsivas (haud dubiò)

dubiō) habuit imperitiam & iniquitatem iudicum. (ratio enim communis suadet, tales oppressos auxilio dignioris magistratus sublevandos esse) d, ac ut defectus probationis, interveniens principali lite, possit impleri & restaurari in secunda instantia e.

a arg. l. ut vin. 3. ff. de iusti. & iur. b c. cum speciali. 16
S. porro, de app. Panor. ad Rubri. h. ti. n. 6. & ibi Philip. Franc. n. 24.
nec non Tholossa. sup. d. lo. n. 37 in si. ferè qui ad id allegat. l. 1. C. unde vi. l. scientiam. 45. S. qui cum aliter. 4. ff. ad L. Aquil. Didac. Covd. to. 2. lib. 1. practi. quest. c. 23. n. 6. Schn. Inst. de interd. in pr. n. 17.
Imola in consi. 133. in 5. volum. c. Livius deca. 1. lib. 23. n. 10.
Ci. lib. 2. de LL. & l. 1. de ap. c. dilecto. eod. cle. pastoral. de re iudic. Schn. n. 17. Insti. de interd. Gei. 1. obs. 128. num. 1.
Tholos. d. lo. n. 1. in si. & de iure divino concessa act. 25. d. 1. non tantum ei. 6. de ap. Vres. eod. n. 6. c. l. per hanc. 4. C. de temp. ap. l. eos qui 6. S. si quid. 1. l. in offerendis. 37. ferè in si. C. de ap. Ferè in forma ap. à defini. n. 2. IV.

Quare appellare possunt omnes gravati aut damnati a, aut quorum interest b, (qui & prosequi appellationem possunt, licet ipsi non appellarint c,) tam in causis civilibus quàm criminalibus d, sive proprio sive alieno nomine, sive unus sive plures, tam in die feriato, quàm non feriato e, exceptis casibus jure prohibitis f.

Quae personae appellare possunt.

a Quia commune damnatorum remedium est. l. cum minor. 3. S. falsus procurator. 4. in si. ff. ratam rem hab. c. omnis oppressus. 3. 2. q. 6. Unde ex excommunicatus non interdictum est c. significarunt. 9. c. cum inter. 5. de except. & c. 11. eod. c. dilecti filii. 52. cum c. seq. & ibi Innoc. n. 2. nec non Panorm. n. 1. cum seq. c. ad presentiam. 16. h. tt. Specu. S. 1. de ap. & secundum nonnullos Crimine laesae Maestatis accusatis Gomez. q. 3. varia. resolut. Clae. S. fin. q. 94. Treut. in ult. disp. p. 2. sb. 2. & facit ad id textus in l. non tantum. h. tt. gl. in l. Pannonius S. rei perduellionis. ff. de acquir. heredi. c. 24. & 25. in actis Apost. non autem legitime condemnatis l. constitutiones. 16. h. tt. l. quisquis. C. ad L. lul. Mai. Nec subditi cogi possunt appellationi renunciare, secundum Ordi. Cam. p. 2. n. 28. S. Und die weil & Reces. Ratisbo. f. 302. S. Nach dem etliche. b l. non solum. 1. in pr. de ap. recipi. l. si procuratoris. 2. S. sed si. 1. ff. quando

quando ap. sit. l. ab executore. 4. §. alio condemnato. 2. l. si per lusorio.
14. de ap. v. Vesenb. b. lo. n. 7. c. non solent. 2. q. 6. c. l. a sentent.
5. d. ii. e. cum super. 17. & ibi Panor. n. 4. & 27. de senti. & re iudic.
An autem tertii victoria pro suo interesse appellantis,
prosit victo jam antea principali dubitari solet? Nos af-
firmandum putamus. per l. si iudici. 1. cum l. seq. C. si unus ex
plurib. c. una sententia. de ap. Geil. 1. obs. 122. n. 7. Ita quando
unus ex pluribus appellat prodest quoque cæteris, si
communi jure iuventur: Vbi enim est defensio com-
munis ibi & eadem ratio vincendi est, l. si iudicis. & l. si
una eademq. causa. C. si unus ex plu. l. si qui. 10. §. sed cum adversus
2. & si. de ap. l. si libellum. C. de divers. rescript. Geil. 1. obs. 126. n. 3.
Secus de iure Canonico vult esse Goth. in notis suis adiectis. in d. l. si
libellum. 1. Sic & appellatus quando appellans deserit
appellationem potest eam prosequi, licet non appellaverit.
l. uti. C. hoc tr. Geil. 1. obs. 122. n. 3. Duar. c. 2. hoc tr. in pr.
Franc. in c. directa. 29. n. 7. d. ii. d. l. eos qui. 6. §. super his. 3. l.
manifeste fas est. 12. l. litigatoribus. 14. l. addictos 29. cum l. seq. l. &
in maiorib. 20. C. de ap. l. si quis 6. C. si reus vel accus. mort. fu. l. si pro-
curatoris. 2. §. si. ff. quando ap. sit. l. non tantum ei. 6. l. Lucius Titius.
18. de ap. v. Vesen. d. lo. & n. Specul. hoc tr. §. in quib. Duaren. d. c. An-
gel. de malis. in ver. presente. d. Caio & appellante Bruno à Sole in
consilio suo criminali a n. 204. usq. ad si. Paul. Grillan. in
tract. suo de relaxatione carcer. in tr. de sententia & pena execut.
q. 2. ibi secundo quæro. Schn. in Insti. de interdi. in pr. n. 17. Et
non solum licitum est provocare pro omnibus ad ultimū
supplicium damnatis, sed etiam illis contradicentibus.
text. est in d. l. non tantum. 6. & d. l. addictos. 29. & l. addictos. 6. C.
de Episcopa. aud. nisi in causa notoriè manifesta ex ipsa e-
videntia facti, c. ex literis. 10. de sponsal. secus si quis con-
demnatus sit propter Notorium fama. aut iure Notori-
um, videlicet cum convictus saltem sit per probationes
adversarii. Nam in iis casibus in quibus potest fieri
contraria probatio, appellatio merito admittitur.
argum. c. transmissa, qui filij sint legiti. & l. observare. C. quor. ap. non
recipi. Conrad. Lagi. in Meth. iuris Civili de ap. n. 32. & 33. Mar-
eod. lo. n. 359. Quæ tamen omnia hodiè per consuetu-
dinem

dinem totius Germaniæ, secundum quam nulla admit-
 titur in criminalibus appellatio, non attenduntur nec
 observantur. *teste Geil. 1. obs. 1. n. 28. & in tractatu de pace*
pub. 1. c. ult. circa fi. Mynsing. cent. 4. obs. 41. Ord. Cam. Imper. p. 2.
11. 28. §. Item Nach dem auch. 4 & in Comitij Augustanis An-
no 1530. celebratis. §. Item Als ist etliche zeit. quam sententiam
confirmat l. observare. C. quor. ap. non recipi. & Ius Saxo. art. 12. ibi
Wirdt ein Mann gefangen vmb vngericht / vnnnd vor Gericht
bracht / der mag kein vrtail schelten / etc. lib. 2. & ibi gl. n. 16.
& gl. in art. precedenti. n. 16. quia tales tantum ad pœnam
prorogandam appellare præsumuntur, unde in l. si quis fore
re. ff. de poenis. dicitur, quod damnatus ad mortem non de-
beat audiri ultra, quicquid dicere velit, etiam si de salu-
te principis se dicturum diceret. Quare & in Camera
Imperiali non admittuntur tales appellationes, excepta
nullitate processûs, in qua citationem contra Iudicem
criminalem concedunt, referente Geil. d. l. & Mynsing. centu. 4.
obs. 42. Chil. Kon. c. 118. & habentur expressè in d. §. item nach
dem auch. & c. Casus aliquot in quibus in criminalibus & de iure ap-
pellare non licet. Vide apud Anto. Gome. Variar. resolutio. lib. 3. c. 13.
Imola. in l. si. §. iussus. n. 9. ff. de ap. & nonnulli his versiculis de quibus
seorsim in ih. 9. agemus, comprehenduntur.

Appellare vetat, scelus, excellentia, pacta,

Contemptus, minima & res, indictio facta

Arbitrium res quæ perit, & si longius acta. c. l. quoni-

am. cum ibi notatis C. de ferijs.

V.

Proprio nomine appellant, qui non necesse ha-
 bent, ut alii pro ipsis in iudicio agant, Similiter qui ad
 civilia munera, vel ad decurionatum vel honores evo-
 cantur *a*, Item deportati *b*, milites *c*: procu-
 ratores in rem suam dati *d*, & c. Alieno verò nomi-
 ne procuratores si singulariter sint dati, aut mandatum
 habeant ad totam causam *e*, in qua & appellationem
 prosequi coguntur *f*, quod si neglexerint, actione
 mandati tenentur ad interesse *g*. Sicuti & Tutores
 nomine pupillorum & Curatores nomine minorum, tu-

Qui suo no-
mine appelo-
lant & qui
alieno.

B tela &

tela & cura nondum finita, nec rationibus redditis *h*.
Item alius nomine procuratoris *i*, creditor nomine
debitoris, ab alio victo *k*, & emptor de proprietate
victus auctor ejus appellare poterit *l*, dominus
pro servo *m*, & subditis, etiam sine mandato quan-
tum ad ipsius interesse attinet *n*, non verò quatenus
jus & utilitatem tantum subditis acquirere studet *o*,
quia nemo alienæ litis idoneus defensor sine satisfactione
intelligitur *p*, fidejussores pro eo pro quo interve-
nerunt *q*, filius nomine patris, & vice versa pater
pro filio *r*, sicuti & mater propter pietatem *s*, ma-
ritus in bonis dotalibus tanquam legitimus dominus
rerum dotalium *t*, & procurator conjugis in bonis
paraphernalibus *u*, non autem in bonis mulieris sibi
reservatis, in quibus uxoris nomine neque agere neque
appellare potest, nisi cautionem de rato præstet *x*,
legatarius pro herede per inofficiosi querelam victo *y*,
sicuti & cohæredes nomine cohæredum *z*. Et deni-
que in omnibus causis licet pro alio appellare, in qui-
bus pro alio agere possumus *a*.

a *l* hi qui 7. *l*. si ad 4. *l*. cives 11. C. de ap. *l*. Imperatores.
21. *§*. si magistratus. ff. eod. *l*. si qui ad munera publi. 1. ff. si tuto. vel
cura. *l*. non videtur. 4. C. de muner. patrimon. *l*. unica. C. de vocat.
publ. *b* *l*. unica. *§* propter eundem. ff. nihil innov. ap. interpo.
c *l*. qui suspectum. 20. *§*. militibus. 2. ff. de ap. *d* *l*. si quidem.
1. *§*. quare procura. 12. ff. quand. ap. sit. *l*. 1. in pr. de ap. recip. *l*. eos
qui. *§*. sin autem. C. de ap. *e* *l*. ab executore. 4. *§*. si. ff. eod. *l*. si
procurator. 2. ff. an per ali. causa ap. redd. poss. non autem si tan-
tum ad unicum actum judicarium dati sunt, Myns. cent. 1.
obs. 46. VVurm. 1. pract. 5. obser. 90. Geil. 1. obs. 51. n. 11. *§* obs.
139. n. 11. quod *et* in Cam. receptum est, Ordi p. 3. 11. 12. *§*. So
viel dann vor das dritte 8. An autem procurator speciale
mandatum egressus, aliud in præjudicium domini face-
re possit, dubitatur? Negamus. *l*. si procurator. 10. *§* *l*.
procuratorem. 16. de procurator. *f* Practic: communiter hic di-
stinguunt teste Geil. 1. obs. 139. n. 11. inter appellationem
ab interlocutoria & definitiva factam; priorem procu-
ratorem

ratorem prosequi debere affirmant, quia ex prioribus
actis justificanda est. *c. ut debitus. 59. de ap. c. appellantis. in*
Clem. de ap. Chilia. Konnig. c. 105. n. 2. Termin. c. 53. Poste-
riorem negant cum videatur causa diversa à principali.
l. per hanc. 4. C. de tempor. ap. Quia gaudet beneficio. in d. l. per
banc. l. eos qui. §. si quidam. C. de ap. c. cum Iohannes, de fide instrum.
expresso, videlicet ut novis rationibus interdum ex defectu probatio-
nis antea omissis probare possit: quod in mera interlocutoria nequa-
quam conceditur. *c. cordi. de ap. in 6. gl. in c. cum causam. h. tt. Mar.*
d. lo. n. 10. Termin. c. 53. Geil. 1. obs. 129. n. 1. & obs 130. num. 3.
Verum quo ad Theoriam, si tam ad causas futuras, quam
præsentes sit datus procurator, indistincte putamus eum
teneri prosequi appellationem. *l. si procurator. 10. & l.*
invitus. 17 & ibi Dd. & gl. in verbo, extendere. l. qua acta. ff. de
offici. procura. Casa. Az0 in sum. C. de procura n. 33. gl. in fi. in l. qui
propria. 46. §. item queritur. 3. ff. eod. qua ad id allegat. l. si procu-
rator. ff. an per ali. caus. ap. red. po. Bartol. in d. l. invitus. g. l. si
procuratorem. 8. §. mandati actio. 6. ff. manda. vel contr. c. non iniu-
ste 14. de procura. Geil. 1. obs. 45. n. 1. Vbi nu. 5. adjicit nam
de omni culpa lata levi & levissima procurator tene-
tur. *l. procuratorem. 1. l. à procuratore. 13. C. manda. vel contr.*
l. si maritus. 5. l. in re mandata. 21. eod. excepto improviso casu,
d. l. à procuratore. & l. contractus. 23. de R. I. h. l. siquidem. 1.
§. tutores. 13. ff. quand. ap. sit. l. negotiorum gestorum. 24. l. tutor si.
27. l. cum in una. 17. §. tutor. 1. l. creditor. 28. §. ult. de ap. l. tutor ut
curator. 2. ff. si tutor vel curator magis. crea: ap. l. 5. §. 6. de admini-
stra. tuto. l. 1. C. ut caus. post pub. l. 1. de fideiuss. tur. l. idem. 1. de hæ-
red. tuto. Imò si tutor aut curator, aut negotiorum ge-
stor appellavit, diuque litem traxerit, mediè etiam tem-
poris usuras solvere cogitur. *l. tutor condemnatus in pr. 41.*
de usuris. l. ulti. de re iudica. i. l. ab executore 4. §. si. de ap. k
d. l. ab executore. §. idq; ita. 4. l. si superatus ff. de pignor. & hypoth. l.
preses. 5. C. eod. l. 63. ver. scientib. ff. de re iudi. l. Et vice ver-
sa. si auctor egerit & victus sit, non est deneganda em-
ptori appellandi facultas, d. l. ab executore §. item si. 3. & em-
ptor appellare potest, quoties venditor tempore senten-
tia ab sit à iudicio. Covar. to. 2. lib. 3. c. 17. n. 9. m. l. servi
appellare.

appellare 14. l. Lulius Titius. 19. de ap. n. Etsi non principaliter, tamen ad consequentiam, quia factum subditorum tangit dominum. l. vim facit. 11. de vi & vi arma, § servus autem. 3. Insti. de iniur. l. item ap. Labe. 15. §. 35. 45 & 49. ff. eod. Guid. Papa. quest. 20. de ap. & in decisio. Parlam. q. 464. Specula. §. 1. in fi. de ap. Geil. 1. obs. 125. n. 4. quod & in Clerico, Monacho, Cive & Vasallo receptum affirmat Bartol. in 1. §. ult. ff. de iniurijs. quorum nomine Episcopus, Abbas, Civitas, & dominus iniuriarum agere potest. Geil. d. lo. n. 5. Phil. Fran. in c. dilectis fil. n. 5. de ap. At hoc de simplici fortassis actione intelligendum erit? minimè, sed etiam in appell. Nam si tertio quo ad interesse appellatio concessa sit. l. 36. ff. de re iudica. c. cum 17. de sententi. & re iudica. qui & appellationem ab alio interpositam prosequi potest, licet ipse non provocaverit. l. a sententia. 5. §. idem. 2. & l. ab executore. 4. §. alio 2. de ap. Cur non & domino pro suo interesse, & cæteris. l. servi appellare. 15. de ap. & c. dilectis. 15. eod. Guid. Papa decis. Parlam. 464. per tot. & quest. 21. de ap. ubi allegat c. dilecto circa pr. de ap. Porro incerti juris esse videtur, quando dominus per privilegium exceptus est à jurisdictione alicujus, subditi verò ipsius ad illam vocantur, dominus propter incompetentiam fori excusat suos: Iudices verò nō obstante privilegio in causa pcedunt, à quo facto dominus appellat, subditi verò non, an tunc etiam appellatio domini proficit subditis? Et nos sententiam affirmativam, ut & in Camera receptam & veriore, defendere conabimur. l. principaliter. 19. C. de lib. caus. l. Titia. 34. ff. solut. matri. Bald. in l. 3. 4. & 5. ff. de lib. caus. Geil. 1. obs. 126. n. 1. & 2. o absq; mandato videlicet. textus & gl. in verb. pertinent in c. auctoritate. 4. de privile. in 6. Geil. 1. obs. 125. n. 1. cum ibi allegatis. p. l. qui proprio. 46. §. qui alium. 2. l. non videtur. 53. ff. de procura l. 14. qui satisfac. cog. l. 10. de R. I. §. si verò reus. in fi. 5. & §. si verò in perso. 1. Insti. de satisfatio. l. unica. C. eod. Novel 88. c. 1. in pr. l. 21. in fi. ff. quibus caus. mai. l. 4. §. 3. quib. ex caus. in possessio. l. 63. de iudicys. q. l. a sententia. 5. in pr. de ap. & l. si procuratoris. 2. §. si is. 2. quand. ap. sit. l. ex consensu. 23. §. filium famuli. 2. de ap. s. l. non solum. 1. §. 1. de ap. recipi. l. ampli. de lib. caus. gl. in iure Sax. li b. 2.

lib. 2. tit. 63. ibi: Eine jede Mutter mag wol zu erhaltung ihres
Kindes rechten. l. doce ancillam C. de rei vindica. l. quoties.
C. de iure dot. u l. cum rem. 2. in pr. C. de procura. l. 2. C. qui
dar. tut. poss. l. hac lege. 8. C. de pactis conven. l. Maritus. 21. C. de
procu. Si dederit mulier instrumenta paraphernalia. l. simul. 11. de
pact. Con. l. 7. §. 3. de iure dot. l. 3. §. 10 de heredi. petuio. l. 5. l.
cum dotem. C. de iure docin. Geil. 1. obs. 133. n. 6. & 7. My. centu.
3. obs. 53. Alciat. 1. praesumpt. 33. VVurms 1. pract. 37. c. 7. Borch.
in §. per tradition. in verb. stipendiaria. in Inst. de rer. divi. Schn. in
§. idem rescripserunt. n. 2. insti. de excusati. tutor. x d. l. hac le.
& d. l. maritus. quod tamen de iure Saxonico secus est, quia ex eo
iure, maritus est legitimus curator suae uxoris, quae cum omnibus bo-
nis in ipsius transit potestatem. lib. 1. art. 31. & ibi gl. n. 2. in fi. & n.
3. in pr. art. 45. lib. 3. art. eod. & Weichbildt. art. 25. in gl. verb. in
d. art. 31. lib. 1. hac sunt: Wann ein Man ein Weib nimpt/
so nimbt et sic in seine gewehr / vund alle ihr gut in rechte vor-
mundschafft. de quadruplici patrimonio mulieris habetur in iure
Saxon. lib. 3. arti. 76. ibi: Nimt ein Man einn Widwe etc. &
in gl. n. 2. An autem e contra ex natura correlativorum
uxor pro marito appellationem interponere possit, du-
bitari solet? Nos omnino negamus per l. quia 4. C. de pro-
curato. Defendi enim uxores a viris, non viros ab uxoribus aequum
est. §. pariter. Inst. de iur. aliam rationem reddit ius Saxo. art. 63.
ibi: Es mag kein Weib. & gl. in pr. lib. 2. & lib. 3. art. 30. in gl.
n. 4. lib. 1. art. 46. Et cum ab omnibus officijs cuilibet remota sint.
l. femina. 2. de R. l. nec pro alijs postulare possunt. in l. hunc tit. 1. §.
secundo loco. 5. ff. de postulando. nisi pro libertate. l. amplius. 3. §.
cum vero. 2. ff. de liberal. caus. & in captivitate mariti, quia carcer
species servitutis esse videtur. l. nihil. 2. ff. de hom. lib. ex l. l. foemi-
nas. 41. ff. de procurato. Quod & in Camera receptum affirmat
Geil. 1. obs. 133. n. 8. Sicut & alias in iudicio agere non prohiben-
tur, quando in aliquo officio sunt, ut Abbatisse c. cum dilecta. circa
fi. de consir. utili. & ibi gl. in verbo procuratricem. c. dilecti. de arb.
& in iure Saxo. d. gl. in pr. lib. 2. art. 63. deinde in propria causa. l.
quia absente. in fi. C. de procurat. l. procurator. 55. ff. eod. & quando
causa ad agrotos spectat parentes. l. foeminas. 41. ff. d. tit. nec non in-
terdum quando tutoris officio funguntur. l. ult. C. quand. mul. offi. iul.

Fun. poss. l. qui aliena. §. quanquam de negot. gest. y l. à senten-
tia. 5. §. si heres. i. ff. h. it. l. si suspe. 29. de inoffici. testam. l. si pro lu-
sorio. 14. in pr. de ap. z licet & sine appellatione tutus sit co-
heres d. l. 5. in pr. ff. de ap. x l. queri solet. 1. ff. an per ali. caus.
ap. red.

VI.

Qui appelo-
lare non
possunt.

Porro de jure appellare vetantur, absens contu-
max in non veniendo a, Concitator & dux seditio-
nis b, latro insignis c procurator suo nomine in
causa aliena d, licet efficiatur dominus litis e, li-
te contestata, confessus in iudicio se à iudice non provo-
caturum f. Absque tamen formidine tormento-
rum g, servus sive pro se, sive pro domino h, de-
bitor ærarii privati principis i, & publicus vel pri-
vatus k, adulter l, homicida m, confessi ta-
men vel manifestè convicti, delator & vice versa relator
juramenti n, dilationem solvendi petens, qui præsu-
mitur sententiam approbasse o, monetarius falsus p,
in principis causa condemnatus q, & qui per pactum
appellationi renunciavit &c. r.

a l. properandum. 13. §. & si quidem. 2. §. sin autem. 3.
cum §. seq. C. de iudi. l. eius prima. & l. abstinendum. 4. in fi. C. quo. ap.
non recipi. l. & post edictum. 73 de iudi. l. ex consensu. 23. §. ult. de
ap. Novell. 82. c. 5. c. quor. §. sunt autem. 2. q. 6. c. de illicita. 24. q.
3. c. persona de ap. l. Divus Anto. ff. de resti. in inte. l. ab eo. C. quomod.
& quand. Specul. in tt. de contu. §. i. Bald. in l. diffamari. C. de ingen-
manu. Getl. 1. obs. 132. n. 7. Richard. d. l. properandum. §. sin autem.
num. 9. & 10. quod tamen de vero & non ficto intelligimus contu-
mace, qualem eum esse putamus, qui se compariturum vocatus expressè
negat. l. Fulcinius. §. si. ff. ex quib. caus. in poss. eat. Termi. in proc.
s. 15. Schvv. in suo process. statim in pr. in expli. l. consenta. C. quomo.
& quand. aut ad cuius manus tertia pervenit citatio, aut per edictum
peremptorium citatus est, nec tamen venire, cum posset, voluit. d. l.
consentaneum. l. contumacia. 53. l. quesitum est. 60. ff. de re iudi. d.
l. post edictum. 37. in fi. cum trib. preced. Mar. de contu. n. 8. Schir.
& Schvvar. d. lo. Nec in contumacia processu distinguimus inter
actorem & reum iuxta Cam. Ordina. p. 3. ti. 42. §. Wo aber der
Kleger.

*Releger. cum §. seq. item tit. 44. per tot. & tit. 43. licet secundum
 ius civile sit maior contumacia actoris quam rei. Geil. 1. obs. 59. n. 6.
 Sed hic non inconvenienter controvertitur an hoc sim-
 pliciter & generaliter de omni contumace sit intelli-
 gendum? Nos negativam tanquam veriore defen-
 dere conabimur, nimirum tunc præcedentia vera esse
 quando contumax in iudicio nunquam comparuit. per l.
 credit. 28. §. iussus à iud. 1. de ap. licet in prima instantia maior vide-
 atur esse contumacia ipsius, qui semel constitit in iudicio quam qui
 nunquam. Geil. 1. obs. 80. n. 2. in fi. b c l. constitutiones 16. in
 in fi. de ap. l. si quis. 6. §. 9. ff. de iniusto rupt. & irri. testa. l. 3. in fi. C.
 de officio præsec. prato. d l. ab executore. 4. §. alio condemnato.
 2. in fi. de ap. e d. l. ab executo. §. si. l. procuratorib. 22. & l.
 nulla dubitatio est. 23. C. de procura. f l. tractandum est. 1. §.
 quis. 3. ff. à quib. ap. non lic. l. ult. C. de tempor. ap. Covar. tom. 2. f.
 469. n. 5. g l. observare. 2. C. quor. ap. no. recip. l. 1. §. Divus
 Severus. ff. de questi. nisi perseveraverit extra tormenta confessus. d. l.
 1. §. si quis ultro. 27. ff. de questi. h l. servi appellare non pos-
 sunt. 15. & l. creditor. de ap. i & l. publicar. 8 C. quor. ap. non recipi. k
 l. abstinendum. 4 d. tit. My. Centu. 4. obs. 50. l l. observare. 2. in
 pr. C. quor. ap. non recipi. m d l. observare. n l. generaliter
 12 §. sive autem. 3. C. de reb. cred. & ibid. Goth. o l. ad solutio-
 nem. 5 & ibi Gotho. C. de re iud. Silentio enim sententia appro-
 batur. l. cum ante. 5 in med. pr. C. de recept. arbi. l. tale pactum. 48.
 §. qui provocavit. 1. ff. de pactis. p l. quoniam in pr. C. de fals.
 mone. l. si qui. 2. in fi eod. q d. l. abstinendum. in pr. C. quor. ap.
 no. recipi. r l. cum anterioribus. 5. §. sin autem partes. 6. C. de
 tempo. ap. l. 1. §. 3. à quib. ap.*

VII.

A quib. Iu-

Deinde à quecunq; Iudice tam ordinario, quam delegato appellationis beneficium concessum esse con-
 fiat a, ut à Comite orientis ad amplissimas potesta-
 tes b, à Principe vel Comite Imperii extrajudicialiter
 gravante vigore Ordinationis c, ab executore quan-
 do modum excedit d, à Iudice reductionis e, à
 Rectore alicujus Collegii ad illum, cui collegium subie-
 ctum

dicibus ap-
pellare con-
cessum est.

Etum est f, à Commissariis Caesaris, vel ad Casarem
vel ad Cameram g.

a l. à Proconsulib. 19. l. addictos. 29. l. iam trigesima se-
cunda. 35. l. si apud. 17. & l. 32. C. h. l. cum specialu. 18. C. de iud.
l. 2. in fi. C. de tempo. ap. l. 9. in fi. qui satidar. cogunt. & 101. tt. ff.
Quis & a quib. ap. licet. l. 3. C. qui metu iudicior. c. omnis. c. ad Ro-
ma. 2. q. 6. c. cum sit. Rem. h. tt. Mar. n. 246. de ap. in 6. Gotho. l. 21.
§. 1. C. de adif. Specu. in h. tt. §. Nunc videndum. n. 1. Geil. 1. obs. 144
n. 5. Exceptis tamen frivolis appellationibus. argum. l. & publicat.
8. C. quor. ap. non recipi. b id est, Praefectum Pratorio. Quasto-
rem sacri palatii. l. addictos supplicio. 29. & ibi Gotho. C. h. tt. l. prae-
cipimus. 32. & l. iubemus. 34. eod. Novel 126. in pr. Cuias. in Novel.
22. c Geil. 1. obs. 120. immediate ad Cameram appellare con-
ceditur, cum qua sententia concordat ius Can. c. bonae memoriae. &
ibi Commu. Canonista de ap. d l. 5. C. de iure fis. l. ab executione
3. & ibi Gotho. C. quor. ap. non recipi. c. convenit ille. 43. & ibi In-
noc. de ap. c. ulti. §. ab execut. 2. q. 6. Cuias. lib. 22. obs. 6. Rolant. à
val. 1. consil. 43. n. 5. VVurms. tt. 24. obs. 10. cum ibi nota. Goth. in
l. ab executore. 4. ff. h. tt. & in l. 2. C. de Episcop. audi. e Geil. 1.
obs. 149. n. 5. Bald. in l. unica. n. 7. C. ne lic. in un. & ead. caus. Alexa.
in consil. 106. n. 7. ubi hanc sententiam verioreni equioreni & magis
communem dicit. Covar. in lib. 2. c. 12. n. 4. & 5. ubi in anteced. &
conseq. de hac re disputat. My. 2. obs. 61. Mar. n. 126. contra Moli.
ad d. consil. Alex. Barto. in l. 1. n. 17. ff. de lega. 2. gl. in l. 3. §. 1. ver-
bonum. ff. de arbi. Johan. Andr. in additro. Specula. h. tt. Sali. in l. maio-
rib. C. de ap. & in l. cum ante. q. pen. C. de arbi. f Bartol. in l. 1.
ff. de ap. & Abb. in d. Rubr. g Propter concurrentem iurisdic-
tionem, in qua & preventio locum habet Geil. 1. obs. 121. n. 3. ubi
ad id allegat c. cum plures. de officio delega. & l. si quis postea. ff. de
iudi.

VIII.

A quib. Iu-
dicib. provo-
care non
licet.

E contra provocationis remedium non locum
habet in Consiliaris qui causam praesentibus vel absenti-
bus partibus examinarunt a, in delegato iudicante
extra tempus b, in arbitris regulariter c, in dis-
cussore ante sententiae tempus d, in executione sen-
tentiae e, in Episcopali arbitro à laicis electo f, in
Impera-

Imperatore, Papa g, Praefecto Praetoria h, Cao
mera i, Septemviris Imperii Rom. propter speciale
privilegium Caroli IV. in aurea Bulla indultum k, in
duce Lotharingio, domo Austriaca & Burgundica l,
Rege Daniae & Galliae m, in ducatu Sclevvich, Sena-
tu n, Proceribus S. Palatii o, Praefecto Augu-
stali p, Patriarcha q, & tandem non in Iudice,
qui cum clausula appellationis remota datus est r, ac
omnibus majorem non agnoscentibus.

a l. iubemus. 34. C. de appell. b Quia nihil agit. l.
cum non. 6. & ibi Goth. C. quand. provor. non est ne. nisi consensu pare-
tium dies fuerit prorogatus. l. 2. §. 5. ff. de iudic. c Compro-
missarijs scilicet. l. non distingue. 32. §. cum quidam. 14. ff. de recept.
arbi. & ibi Gotho l. si. a quib. ap. non lic. l. 1. C. de recept. arbi. Mar.
n. 279. h. it. Geil. 1. obs. 1. n. 49. in pr. non auem necessarijs vel iuru in
quibus contrarium verius esse putamus. l. 9. cum l. seq. qui satis dar.
cog. l. si. in fi. C. de iud. l. 2. a quib. ap. no. lic. Mar. 272. My. centu. 4.
obs. 68. Alex. in l. nemo. 55. de Lega. 1. Geil. 1. obs. 33. n. 18. Rati-
onem diversitatis ponit. Schm. insti. de actionib. §. omnium. n. 27. de
iure Canonico vero ab omnibus permissum est indistincte. c. sane. 31.
c. a iudicib. 30. & ibi gl. 2. q. 6. d l. 7. C. quand. ap. non. recip. l.
6. §. 3. & l. 26. C. de ap. My. 4. obs. 43. l. ulti. C. de discussio. e l.
4. h. it. l. 5. C. quand. ap. l. 17. l. 21. C. de ap. Si merus executor
exequitur, si vero mistus appellationem omnino concedendam puta-
mus, quia ab omni sententia regulariter appellare licet. l. & in maio-
rib. C. de ap. c. omnis. c. ad Roma. 2. q. 6. f l. 8. C. de Episco. l.
eudient. alias secus iure novo aut b. si quis. ibid. c. Romana. 3. §. debet
autem de ap. in 6. c. omnis itaq. 11. q. 1. quando videlicet a iudice
datus est. g l. 1. §. 1. ff. a quib. ap. no. lic. c. cunctu. c. ipsi sunt. c.
pater. 9. q. 3. Novel 23. c. 4. c. non putam. 2. & ibi gl. de consue. in 6.
Mar. h. it. n. 248. Cbil. Konnig. in pra. c. 104 n. 2. quia Caesar non
cognoscit superiorem de iure civili. d. l. 1. §. 1. & totius mundi Mo-
narcha appellatur. l. de precat. ad L. Rhod. de iact. gl. ad c. quoniam.
dist. 9. Secundum Cano. tamen a sententia notoria iniusta ab Impe.
ad Pap. ap. c. novit. de iudi. c. anteriorum. 28. 2. q. 6. c. cuncta. 17.
cum c. seq. & c. 21. 9. q. 1. sed in hoc iugum Pontificis non agnosci-
mus. h l. a proconsulibus 19 l. si quis. 30. l. cum iam. 35. C. de
ap. l. unica.

ap. l. unica. C. de sente. prae. prato. Novel. 82. c. 12. sed supplicatur.
l. 8. C. de Episcopali audi. i Propter concurrentem Casari iurisdictionem Geil. 1. obs. 41. pr. tot. & 1. obs. 121. n. 3. Ord. Cam. lib. 3. tit. 51. cuius verba haec sunt: Wir ordenen / sehen / vnd wollen auch / das von den Urtheilen am Kay. Cammergericht ergangen / vnd ausgesprochen / kein teil weiter zu appelliren / oder zu suppliciren macht haben soll. Vbi nec hoc omittendum Cameram nullam admittere regulariter appellationem, quando summa non excedit centum & quinquaginta florenos, vel privilegia statibus, civitatibus & nonnullis principibus concessa. Geil. 1. obs. 123. in pr. ubi hanc summam primò tantum quinquaginta florenos Rhenenses fuisse, in quo consentit cum My. 3. obs. 89 & 4. obs. 4. & 5. obs. 83. quod & apparet ex Ord. Cam. lib. 2. tit. 28. §. 4. ibi Vnd sonderlich sehen. postea verò in Comitibus Spirensibus Ann. 70. ut ex reces. f. 19. §. Als wir dann auch. in si. videre est, celebratis, ad 150. florenos extensam esse affirmat, quam & hodie per cumulationem coniungi licet, Geil. d. lo. My. obs. 83. n. 5. Duces Brunsvicenses & Pomerania sunt privilegiati, quod nemo à S. ALL. C. sive in Iudicialibus sive extrajudicialibus, sive definitivis sive interlocutorijs possit appellare sententijs, quando summa non excedit in causa principali trecentos aureos: referente Doberci. in suo Reperto. in quaest. à quibus Iudicibus possit ap. & ad quem. Bred. de ap. p. 1. tit. 15. sub lit. P. circa fi. Similiter à Rever. ac Illus. Princip. Holsatia nulla admittitur provocatio ad Cameram si non causa principalis quingentos superat florenos & c. & talia privilegia adiecta sunt in J. F. G. Hoffgerichte vnd Landesordnungen. Quid igitur si quis in causa decimarum, injuriarum, in controversiis super annuis redditibus, servitutibus aliisque juribus incorporalibus ad Cameram provocare vellet? In his neque praedictam summam Camerae, neque Privilegiorum observandam statuimus, sed eorum aestimationem ex promulgata l. in d. Comi. Spirensi. fol. 19. ibi: Was aber vnablössliche Zin / oder nützung anlanget. & c. & d. Ord. Cam. tit. 28. §. Vnd sonderlich sehen. ver. doch sollen hierin. Vbi & additur si dubium est in quantitate summae, tunc parti deferendum esse iuramentum ut iuret, se nolle carere tanta summa quam à causa principali desistere, quod & confirmat

confirmat gl. singula. in l. si per aliam. §. si. in verbo hoc iudicium.
ff. ne quis eum qui in ius vo. Bald. ibi. in si. quod iuramentum & heredi
deferri potest. Gell. d. n. 4. cum seq. Roma. in l. ait prator. 3. §. iurari.
n. 18. ff. de iureiur. k in aurea Bul. f. 7. Hodie tamen ex consue-
tudine teste Treutl. th. IV. hac dispu. p. 2. ab omnibus appellatur exo-
ceptis Illustrissimis Principibus Brande. & Saxoni. Sibi in Insti. de
obligatio. que ex q. deli. nasc. in pr. n. 13. Chili. Kon. c. 104. num. 2.
Vvesenb. in para. ff. à quib. ap. non lic. n. 2. etiam si de iure Saxo. con-
trarium videtur esse constitutum, lib. 2. art. 12. ibi. Undt ihr Rechte
wociet sich darumb/darumb sol man es vor das Reich zihen. I
My. centu. 5. obs. 58. m Chil. Kon. d. lo & n. licet secundum
ius Cano. Imperio sit subiectus. c. novit. de iudic. n I tractandum.
1. §. sciend. 2. h. tt. quia ius condende legis habet l. non ambiguitur.
9 de LL. l. 2. de flu. Principem repraesentat l. etiam ex aliis. C. ad .L.
Julia Maes. Vves. d. lo. n. 3. o l. offerendis 37. in si l. iubemus
34. C. de ap. & repara. p Novel. 119. c. aliud ad hoc. 5. q
l. sancimus. 29. in pr. C. de Episcopa audi & ibi Gothofr. r l. 1.
§. si. ff. à quib. ap. non lic. & ibi Gotho. Vves. hic. n. 5. Schvvar. c. 6.
n. 6. de appell. lib. 3. in suo process. quam clausulam tantum de fri-
vola appellatione intelligit Barto. in l. 1. ff. quod vi vel clam. & Si-
chard. in l. postquam. 4. n. 24. C. de pactu. plura de effectu huius
clausu. vide in summa Hostiens. h. tt. & in c. ut debitu. eod. & Specul.
in §. in quib. h. tt. An autem hæc clausula vires suas exten-
dat in præjudicium tertii inter interpretes disputatur?
Nos negativam amplectimur. c. super eo. 15. & ibi gl. in
verb. intentionis. de offic. & potesta. iudic. de legat. Gell. 1. obs. 70. n.
12. & obs. 72. n. 1 & 9. Bartol. in l. 1. §. interdum. n. 4. ff. à quib.
ap. non lic. Angel. ibi. n. 5. Philip. Franc. in c. pastoralis. n. 24. de ap.
quia rescripta Principum ita sunt intelligenda, ut nemini iniuriam
adferant. c. causam que de recepis. l. ex facto. ff. de vulga. & pupil. gl.
in l. sed cum ab herede. in verbo alterius. ff. ad SC. Trebel. nec exten-
duntur ad personas in iis non nominatas. d. c. super eo. Angl. l. 1. §. in-
terdum. d. lo.

VIII.

Ne a. prorsus homines a jurisdictione prædictarum Il-
lustrium personarū abhorreant, aut sibi somnient contra
jus & justitiam illis aliquid fieri, ex jure communi iis.
C 2 qui pu-

qui putant se esse laesos ac gravatos supplicationis beneficium conceditur a; quia etsi a sententia Imperatoris appellare non fas sit, competit tamen gravatis hoc remedium, si Imperator sit malè informatus, supplicationis, ad iudicem melius informandum b. Cui in Camera revisionis beneficium responderet c; & in terris Saxoniae superior sententiae declaratio, Die Oberleutering d.

a l. 1. in fi. C. de sentent. praese. praes. Auth. qua supplicatio. C. de precib. Imper. offer. Novel. 119 d. c. 5. de quib. materiis in subsequentibus audiemus disputationibus. b l. 1. C. de relatio. & l. 1. §. quasitum. ff. de ap. Bald. in l. fi. C. d. tt. Bar. & Bald. in l. cum de novo. C. de LL. c Geil. 1. obs. 154. My. 6. obs. 16. d de qua habetur in Sechsischer Landes Ordnung f. 59. sub. it. Von der Oberleutering. & in Consti. Jurid. process. sub. it. 19. Von der Leutering. & de consuetudine iure Saxon. habet eundem effectum, quem alias appellatio obtinet, ubi petitur in effectu non tantum verba in sententia obscura declarari, sed etiam corrigi, emendari, & aliquando in totum mutare sententiam: & ideo semper in leuteratione permittitur illa clausula. Non deducta deducam & c. Schri. in Insti. de actio: §. curare. n. 37. cum seq.

X.

Materia appellatio.

Materia ex qua vel à qua potius appellationes procedunt, sunt sententiae definitivae & per se validae a; interlocutoriae b, & actus extrajudiciales c.

a Nam à nullis & inutilibus frustra appellatur. C. tot. it. quando provo. non est neces. & ff. tot. it. qua sent. sine appell. resc. l. ex consensu. §. 1. l. si expressim. 19 l. si constat. b. it. quod tamen cum limitatione à Sicha. in l. arbitri nulla. 1. n. 3. & 4. C. de sent. ex brevi. recitan. posita, accipimus. b Licet de iure Ciaili regulariter non appelletur ab interlocutoria. 1. ante sententiam. 2. in fin. ff. de ap. recipi. l. aperitissimi. C. de iudi. Term. in proces. c. 53. Schvv. in process. d. lo. c. 6. n. 7. Vves. b. tt. n. 8. Geil. 1. obs. 129. in pr. Specul. §. in quib. & ibi Iohan. Andr. in additione de ap. Mar. p. 6. à n. 4. usq; ad 8. de sentent. Roland. à Vall. consil. 43. incip. de duobus dubitare videtur. Bartol. Paul. de Cast. Cateriq; communiter per text. in l. 1. ff. de ap. recipi. gl. Barto. & Angel. in l. fin. C. de sent. & inter. omni. iudi.

Barto. &

Barro. & Bald. in l. 2. C. de Episco. audi. Iohan. de Ami. consi. 128. n. 5. ubi Com. dicit Landfr. c. quoniam contra de probationib. tamen de iure Canonico secus est, in quo ex quacungq. interlocutione causa appellari potest. c. non ita. 2. q. 6. c. super eod. cle. 2. de ap. c. 1. c. cum Rom. & c. cordi. de ap. Cl. appellandi. 5. eod. Geil. d. lo. num. 2. Gotho. in l. ab executione. 5. circa fi. C. quor. ap. no. reci. quod & apud Saxones observatur teste Vvesenb. n. 8. in par. ff. ho. lo. Sicuti non tantum ab integra sententia, sed & à certis eius sententia capitulis appellari potest. l. etiam. 30. §. ex causa. de mino. gl. in l. si. ad verb. iudicatis. C. eod. c. Vves. & Termi. d. lo. Schvv. c. 2. n. 2. Geil. I. obs. 120. n. 2.

XI.

Differt autem appellatio à sententia definitiva, & in hoc ab ea, quæ fit ab interlocutoria, quod à sententia definitiva, aut viva voce in continente aut in scriptis ex intervallo a, etiamsi causa gravaminis silentio sit præterita, appellare permittitur b: ab interlocutoria verò semper in scriptis cum specifica allegatione certæ causæ c: quod tamen de simplici appellabili interlocutoria tantum d, non autem vim definitivæ habens, intelligimus e: quia tunc in omnibus æquiparatur definitivæ, cum sint paria sententiam esse definitivam, & habere vim definitivæ f.

a l. 1. in fi. iuncta l. seq. & l. 5. in fin. ff. h. tt. l. litigatorib. 14. & ibi Accur. Bar. Bald. & Dd. C. eod. Specul. in §. qualiter. in pr. h. tt. Ferr. in prax. form. ap. à senten. definit. in ver. in his scriptis. Mar. h. tt. 136. nisi consuetudo loci etiam admittat e x intervallo viva voce appellare, quod & in Camera attenditur, quando de tali consuetudine per documentum Magistratus eius loci, vel alias notoriè constat Geil. 1. obs. 130. n. 4. circa fi. b l. sed si. 2. h. tt. traditur in l. scio questum. in fi. eod. firmat Barto. in l. à sententia. d. re. sequitur Felinus in c. quod ad consultatio. de senti. & re iudi. Term. sup. d. c. 53. Mar. d. lo. n. 153. Exceptis nonnullis casibus, in quib. & in appellatione ab hac sententia cause expressio requiritur, quos notas Schvv. in proces. lib. 3. de ap. c. 6. n. 11. c c. cum speciali. §. porro. c. ut debitus. in pr. & ver. cum autem de ap. Gotho. in §. uli. l. 3. h. tt. Ferr. in for. ap. à desi. in verbo occasione, bicq. non consideratur ad

tur an in continenti, an ex intervallo appellatio fuit interposita.
 Schov. d. lo. n. seq. V Ves. to. I. conf. 43. n. 140. Covar. in Rub. de test.
 §. 11. n. 8. To. 1. nec an causa gravaminis sit per se notoria, quia li-
 cet notorium relevet ab onere probandi, non tamen similis militat
 ratio, quo ad proponendi & alligandi onus Mar. d. lo. n. seq. d
 quam tunc esse putamus, quando alit interlocutoria gravamen, quod
 non potest per appellationem a definitiva reparari. l. ante sententia
 tempus C. quor. ap. non recip. l. 2. C. de Episcopal. audient. l. ante sen-
 tentiam. 2. de ap. recipi. & ibi Gotho. Geil. x. obs. 129 in pr. & obs.
 seq. n. 6. circa fi. Camera ius Civile sequitur in his appellatio: teste
 Geil. d. lo. pr. n. 1. Quando autem iure civili ante & post litis con-
 testationem appellatio ab interlocutoris permittitur. Vide Barto. l.
 ante sententia. n. 12. cum seq. C. quor. ap. non recipi. Maran. par. 6. in
 rit. de sententia. per totum. e Quam tunc habere arbitramur,
 quando per illam causa principalis integrè non definitur, sed per
 indirectum tangitur & describitur articulus, qui ad definitivam spe-
 ctat. l. intra utile. ff. de minor. 25. an. Mar. d. lo. n. 42. cum seq.
 Franc. in c. cum cessante. n. 9. cum seq. h. ii. Geil. 2. obs. 130. n. 6. in
 pr. ubi tres adhuc adijcit modos, ex quib. deprehendere licet, an in-
 terlocutoria habeat vim definitiva. 2. est ex Barto. in l. quod iussu. ff.
 de re iudi. quoties scilicet per illam expirat iudicis officium 2. si post
 interlocutoriam non speratur alia sententia, & de hoc habet quoq.
 in obser. seq. n. 2. & III. quando continet aliquid dari aut fieri. &
 gl. in c. si. de electi. in 6. in verbo inane Mar. de ap. n. 125. & n. 130.
 Geil. pr. dictu locis. n. 5. in obs. 130. & n. 3. in seq.

XII.

De extra-
 iudiciali ap-
 pell.

Sed quoniam appellatio extrajudicialis impro-
 priè ita dicitur, cum tantum sit provocatio quædam ad
 causam a, nec semper ad superiorem causam devol-
 vit, sed ad illum qui citra appellationem alias per viam
 querelæ adiri potest b, nodus videtur ferè Gordius,
 an in illa etiam de ne cessitate requiratur causæ expres-
 sio? Nos distinguendo secundum duas extrajudicialis
 ap. species respondere posse arbitramur: nimirum
 tunc causam gravaminis inferendam esse, quando a iudi-
 ce extrajudicialiter procedente, non autem a parte pro-
 vocatur. c. Et valet hæc appellatio omni casu, quo
 quis

quis timet verisimiliter molestari, vel turbari in jure suo, si modo habeat justam causam impulsivam, quæ tunc deprehenditur, quando gravamen in effectu se exhibet, unde & justa præsumitur appellatio d.

a c. cum sit Romana. s. ver. si verò. de ap. gl. in c. concersatio. s. verb. gravatum. Specul. s. nunc videndum. de libel. concipi. s. nunc videndum restat. ver. quid de appellato, ibi si vero extrajudicium. de expensis. s. Cardi. in Cle. sicut de ap. in pr. Bartol. in l. si res. ff. de ap. recipi. Geil. 1. obs. 120. n. 4 & 5. Panor. in c. dilecti filij. n. 7. de ap. b d. c. cum sit Roma. in si. Deci. in c. dilecti. n. 9. b. et. Innoc. in c. cum semper. n. 5. in si. de senten. s. re iudica. Panor. d. lo. s. ita in Camera pronunciatum affirmat Geil. d. lo. n. 4. in si. Sed an Camera admittat talem appellationem, contra eum, qui immediatè ei non est subiectus scrupulum habere videtur, quem eximit negando. My. centu. 4. obs. 43. s. Geil. d. lo. c c. bonæ memoriæ. de ap. c. cum nobis de electione. gl. in c. 1. in pr. in verbo vel extr. de ap. in 6. Innoc. s. Dd. in c. consuluit. el. 2. de ap. Panor. d. c. cum sit Roma. n. 10. ubi communem dicit. Contra. Abb. in d. c. consuluit. 2. col. in pr. per gl. s. te. in Cle. de ap. s. in c. ut debitus. eod. Totam porro materiam de ap. extrajudiciali tractat specu. in s. novissime. ver. sed cum supra. s. ver. seq. eo. it. Dd. in Cle. sicut de ap. Differentias porro iudicialis s. extrajudicialis notat Innocentius in c. Romana. in pen. col. in ver. hac autem. de ap. s. Panor. in c. bonæ memoriæ. n. 1. s. 2. col. eod. ubi ponit. 14. differentias. gl. in Cle. 3. eod. it. d d. c. bonæ memo. s. ibi Dd. ac in c. officij de electio. s. in l. si qui. C. de adult.

XIII.

Porro licet in præcedentibus sit dictum, in omni *in una causa* causa & negotio in jure non prohibito concessam esse *ter provo-* appellationem a, tamen id non in infinitum trahendum, sed certis limitibus circumscribendum putamus. *care non licet.* Nam tertia provocatio inutilis habetur b, ne litigantes litis ac moræ radio, optimam sæpè numero deserere causam, & transigere cum hujusmodi litium fovendarum artificibus, non levi suarum facultatum jactura atq; dispendio cogantur c.

a l. s. in maioribus. C. de ap. s. per gl. ac Angel. in l. qui restituere.

restituere. ff. de re vendica. Novel. 82. c. nostros. 12. Novel. 123. c. si quis. 21. Landfr. in repe c. quoniam contra. de probationib. in verbo tractab. Mar. n. 278. usq. ad 367. Geil. 1. obs. 149. n. 4. b. Olim tantum semel in una eademque causa licebat appellare. Cui. n. 1. in para. C. Nelic. in una. ead. cau. ter ap. ubi ad id allegat l. 1. C. Th. de poss. ab eo qui bis provo. trans. Cui respondere videtur Novel. 123. c. 21. in pr. & Novel. 23. c. 5. Consentit Specu. §. quando 8. de ap. c. anteriorum legum. 28. §. illud etiam. 2. q. 6. Hodie verò ex constitutione Iustiniani & jure Canonico bino non trino iudicio superato, sive post tres conformes sententias latis in una eademque causa, provocare concessum est. l. unica. C. eod. c. sinem litib. de dolo & contu. c. si autem. 39. §. post secundam. 2. q. 6. c. directa. 39. & c. sua nobis. 56. de ap. Novel. 82. c. audient igitur. 5. circa si. Sebastia. Brand. n. 1. Cuiac. n. 2. Dani. vena. n. 1. in par. C. ne lic. in una. Hippol. de Marfi. in l. extra territorium. n. 49. ff. de iuris d. omni. iu. & in d. l. unica. nu. 160. Covar. practi. quest. c. 25. Mar. d. lo. de ap. n. 280. Chil. Kon. c. 127. Gorb. in l. qui Romæ. 122. §. Seia heres. 5. de V. O. Specul. §. 7. de ap. Deci. c. dilecto. n. 32. de ap. Parvi. in consi. 119. n. 15. vol. 4. Alex. in consil. 76. vol. 2. Attamen hoc ad tertium qui pro suo interesse appellat, non spectat ignorantem, quia hoc casu respectu tertii, dicitur prima & non tertia provocatio, licet ratione causæ sit tertia. l. sepe constitutum. 63. ff. de re iudica. l. 31. in fi. de iudic. l. 10. de exceptio. l. 1. de excep. rei iud. l. 14. §. 1. de ap. Covar. practi. quest. c. 15. n. 3. 4. & 8. Ang. Perus. & Areti. in l. ab executore. §. ultra. col. ult. h. tt. Bartol. in l. a sensen. n. 7. eod. qui & contra inhibitionem pendente appellatione, aliquid attentare & innovare potest. argum. d. l. sepe constitutum. Geil. 1. obs. 72. n. 6. Quid autem de tertio sciente sentiendum? tunc sine dubio si in prima, secunda, vel ultima instantia fuerit passus, sententiam transisse in rem iudicatam, ei hoc beneficium interclusum esse putamus, quod & communi Dd. calculo receptum affirmat Covar. d. lo. n. 8. Si autem accesserit ad iudicem, & fuerit protestatus se minime consentire in presentis causæ examinationem, tunc secundum Bartol. in d. l. sepe. 5. & 8. quest. ac alios quamplurimos et ap. alterius non nocet. & rectè. In Camera similiter precedentia locum non habent.

qua

que propter ampliandam iurisdictionem Imperij, referente Domino
Geil. d. loc. tertias et quartas admittit appellationes. Sed ad ali-
os iudices quod attinet dubium esse videtur, quando in
una causa quis viva voce appellat in presenti, & postea
ex intervallo in scriptis, an hæc duæ distinctæ sint appella-
tiones, ita ut postea ei non liceat tertio provocare, an ve-
rò talis geminata appellatio, tantum pro una sit habenda?
Et ita habendum arbitramur. c. Lothorius. 31. q. 2.
gl. ibi. in verb. ap. Roma. Consil. 429. Fel. in c. ex liter. ver. sed hanc
vallentiam. n. 8. de Consti. nec geminatam alicui nocere posse. Inno.
c. dilecto. circa si. de ap. Iohan. Andr. in c. bone eod. Alex. l. 1 §. 1. in
ff. de oper. nov. nunt. Specula. in tit. ac sent. § 8. n. 4. quo in casu
Camera dat optionem appellanti, quam provocatioem prosequi velit
My. centu. 1. obs. 7. sed nec eorum sententiam cum veritate è diame-
tro pugnare censemus, qui putant in ordine primam, si non fuerit in-
utilis, prosequendam esse, Barto. in l. 13. §. si dominus. n. 3. de oper.
nov. nunt. Mar. n. 144. d. lo. ubi hanc commu. dicit Vvesco. in para.
n. 3. ff. quand. ap. lic. quod et affirmat Myn. dilec. n. 8. frustra enim
fit per posterius, quod potest fieri per prius. arg. l. si ita scriptum fuer.
ff. de heredi. insti. et d. l. si. §. 1. de vulgari substi. Porro hic in
dubium vocatur, quando pars una habet pro se Confir-
matorias sententias duas, nec altera minus, quæ cum nul-
li liceat ulterius appellare, sit prior? Reperiuntur non
pauci, qui pro reo principali pronuntiandum putant,
quia promptiores debemus esse ad absolvendum quàm
contemnendum. l. inter partes. 38. de re iudica. l. quicquid 99.
de v. o. l. in pari. 128. l. cum par. 154. de R. l. Nos autem ma-
gis consentaneum putamus legib. eam partem palmam
obtinere, quæ proximam in secunda instantia sententiam
accepit confirmatoriam, aut tres conformes, nulla alia
interveniente obtinuit, quia pro sententia præsumitur.
c. in presentia. de renuncia. c. bone memoria. 33. ver. nos igitur de ce-
lectio. c. sicut. vers. si. de sentent. et re iudic. Alexand. consil. 22. nu. 1.
vol. 2. et consil. 205. n. 1. et 2. vol. 5. c. Schvv. sæpè cita. lo. c.
14. n. 1. ac ne quis calumniose hoc saluberrimo appellationis auxilio
abutatur. et ne lites fiant immortales. c. finem. et c. venerabilis de
dolo et contuma. c. frequens. de exceptio. c. cordi nobis. de ap. l. 2. in
ff. C. de iura. calum. l. p. operandum. in pr. C. de iudi.

D

Nec

Nec certi sed controversi juris est an de jure Ci-
vili in possessorio prorsus sit prohibita appellatio? Nos
nisi aliter statuto receptum vel privilegio concessum fu-
erit, quoniam & in Camera cessante tali statuto vel pri-
vilegio, appellationes à sententiis super possessorio ple-
nario latis, non solum recipiuntur, sed & executiones sus-
pendantur *a*, statuimus legibus magis consentaneam
esse sententiam eorum, qui sentiunt talem appellatio-
nem esse validam, quo ad effectum devolutivum, non
autem suspensivum *b*.

a Geil. 1. obs. 147. n. 9. VVesen. in para. ff. de ap. n. 8. &
Tr. i. consil. 1. n. 2. Maran. de ap. n. 305. Secus in momentaneo
possessorio, in quo ap. in Cam. non recipitur. Maran. par. 4. distin. 9.
n. 44. Geil. 1. obs. 7. n. 7. Verum an appellatus sit turbandus
in sua possessione pēdente appellatione dubium est?
Et nos subscribimus ipsorum sententiæ, quæ & in Cam.
recepta est, qui statuunt iudicem inhibitionem conce-
dere non debere lite indecisa pendente, ne causæ prin-
cipali præjudicet. *c*, 2. §. si. & ibi gl. in verb. electi. de in integro
rest. c. 1. in pr. ut lit. pend. & ne privetur commodo & fructu sua
possessionis appellatus. Geil. 1. obs. 149. n. 4. & obs. seq. nu. 14. nisi
forte fuerit suspectus de dilapidatione. Dd. in l. unica. C. de prohib.
pecul. sequestr. *b* l. unica. C. si de momen. possess. c. ei qui. 41. §.
de possessione. 2. q. 6. Bart. in l. 2. ff. de ap. recipi. n. 6. Covar. practico
quæst. c. 23. n. 8. frequentiori consensu hanc receptam & ita commu-
nem sicuti & Maran. de ap. n. 305. in si. affirmat Matth. de afflictis.
decis. 269. in praxi. receptam asserit, consenti. Paul. Parisi con. 108
n. 20. lib. 1. Myn. 6. obs. 13. n. 2. Fach. in contro. iur. lib. 1. c. 75.
Lacello. de attenta. ap. pend. amplia. 7. Contradi. Gotho. in d. l. unica.
Schra. de feud. p. 10. sect. 14. n. 77. gl. in c. 1. de cau. poss. Dec. cons.
28. Castrens. & ceteri antiquiores. in d. l. unica. De iure verò Ca-
mo. indistinctè eam admittendam & utrumq; sortiri effectum palam
est. ex c. de appellationib. c. 1. eod. c. cum ad sedem. & c. ex conque-
stione. de resti. spolia. c. significaverunt de testib. Cle. 1. de causa posse.
Cle unica. de sequestra. possess. & fructi. VVurms. 1. practi. tit. 24. c.
12. Goth. in l. unica. C. de momen. possess.

Similiter

XV.

Similiter variæ & diversæ sunt Dd. opiniones, utrum à sententia, per quam hæres institutus testamento in possessionem bonorum hæreditatis mittitur? Item an in causa alimentorum; iustitia denegata: & impositione perpetui silentii in causis ex L. diffamari appellatio admittatur? Nos in prima quæstione appellationem interdictam *a*, in altera etiam non quo ad effectum suspensivum, sed devolutivum concessam *b*, in tertia si iudicium nunquam fuerit inchoatum per modum simplicis querelæ *c*, si verò semel fuerit captam per appellationem ad Cameram deferendam *d*, & in ultima omninò eam permissam *e* defendere conabimur.

a *l. ult. ma. ff. de ap. recipi. l. quisquis. 6. C. quor. ap. non recipi. Goth. cod. Fach. contravers. iur. lib. 1. c. 76. Conrad Iaco. Meo noeb. de ad. p. sc. poss. ff. remed. 4. n. 827. Bartol. l. 2. ff. de ap. recipi. Bald. de dote. p. 9. privilegio 7. Schvvar. in processu. lib. 3. c. 6. no 11.*
b Ioan. And. in addi. Specula. in tr. de ap. in Rubr. in quib. caus. c. ap. ver. 8. Bald. in Novel. de dote p. 8. privile. 7. Fach. d. lo. c. 77.
 Et maxime quando pars appellata est inops, ac de futuris non autem præteritis agitur alimentis. Lacellot. de atten. lue pendente l. mi. 24. n. 7. contr. ad. Schvvar. d. lo. n. 14. Maran. n. 330. quibus quo ad casum in *l. ultima. ff. de ap. reci. astipulamur. c. c. sit tibi igitur. 3. Novel. 17. Nove. 86. c. si quis. 3. cum seq. Nova Const. Frideri. Imperato. statumus §. 1 C. de Episco. & Cler. c. ex transmissa. in si. c. extraneo. 11. in si. de for. compe. Quia Camera ius iudicis propter denegatam iustitiam fundatur Ordina. p. 2. t. 1. §. Es sollen cum seq. & §. Und nach dem. & II. 26. habetur quoq. in Recessibus in Comi. August. An. 1566 f. 34. §. Nach dem. Attamen distinguitur in Ord. in prædictis locis, inter protractam & denegatam iustitiam, quia in hac citationem ad causam persequendam, in illa verò promotoriales pro administranda iustitia communicantur. Sed hic dubitatur non inconvenienter, quando Iudex ita negligentia argui possit, ut appellatio locum habeat? Et licet lite pendente ad id trina requiratur citatio, antequam negligentia præsumatur, tamen com-*

D 2 munis

munis est opinio, unicam interpellationem sufficere, maxime si in prima requisitione iudex expresse justitiam facere denegarit. *l. Titia Seio. §. usuras. ff. de legat. 2. ubi ad moram contrabendam unica interpellatio sufficit. l. mora. ff. de usur. gl. commu. approbata. in c. 1. §. duro tamen. in verb. proposita. Porro ut in Camera talis iniquitatis admittitur querela duo requiruntur, nimirum ut iudex immediate sit subiectus Camera, & quod supplicanti iustitia manifeste & expresse sit denegata iuxta Ord. in d. p. 2. t. 1. §. si. ibi. Es were denn sach / das einer die ordentliche Undergerichte vmb Recht ersuchet / vnnnd ihme darauff in zeit eines Monats / nach beschenem ersuchen / zu recht nicht vorhülffsen / oder ihme das künlich versacht / oder mit geuerden verzogen wehere. d. Panor. in c. ex parte. l. 2. n. 2. de ap. Geil. 1. obs. 28. n. 3: e Geil. 1. obs. 132. in pr. ubi hanc commu. dicit per text. l. Titia ff. de accusato. qua tamen ita intelligenda sunt, si diffamatus citatus in iudicio compareat.*

XVI.

His adjiciemus citra magnam videri controversiam esse, a sententia sortis seu fortunæ a; in causa decimarum b; a sententia torturæ c; lata in Salviano interdictio d; quod mortuus impediatur a sepultura e; appellationis beneficium locum non habere. Secus tamen in sententia sequestri f; spoliationis quo ad spoliatum g, & incarceratione iniusta h.

a Bald. & Ias. in l. fin. pr. C. communia. de legatis. Mar. p. 6. de ap. n. 257. Schn. in Inst. de legatis. §. opinionis. 23. num. 4. & in tt. de actio. §. quaedam. n. 66. Sebast. Med. de fortui. casib. p. 2. q. 10. n. 1. tt. 7. Paris. a Put. de re milita. Rubr. ult. n. 2. tt. 16. Deci. in Rubr. de ap. n. 89. quia fortuna in hoc mundo non habet superiorem & eius dux est DEVS, secundum Senecam, ut eum refert Bald. in l. si. C. Commun. lega. Ne tamen & in hoc casu homines contra aequitatem opprimantur, sententia plerumq; quando ex sortis infelicitate emergeretur intollerabilis deceptio; forte ultra dimidiam iusti precij partem, in melius reformari solet. l. maioribus & 3. C. communia utriusq; iudicij. & ibi Bald. b c. tua nobis. 26. & ibi gl. de decimis. c. decime. 65. 16. q. 1. Frideri. de Senis. in consil. Laicus de prædio. l. abstinendum. & ibi Dd & Angel. C. quor. ap. non recip. gl. in

glin Cle. d. i. p. en diosam. de iudicijs. Specul. de ap. §. in quib. qui iisdem
in locis contr. afferunt. Mar. d. lo. n. 304. Et hanc opinionem in Camer
ra quoq. receptam esse affirmat My. 5. obs. 20. c. Quod intelli-
gimus non de causis merè civilib. in quibus tortura locum non habet,
quia in illis succedit regula Actore non prob. & c. l. qui accusare. C. de
edendo & c. si. de iureiur. sed criminalib. ubi delictum probationibus
probari non potest. l. Divus Pius. & l. edictum. ff. de questio. & c.
illi qui. 5. q. 5. l. quia ad defectum probationum & veritatem inda-
gandam inventa est: Quare Iudex rectè ex officio appellationis
beneficium denegat suspecto Gandi. in tract. malesi. in ver. fama publ.
quest. 2. Paul. in l. si quis in hoc. C. de Episc. & Cleri. Alberi. in l. 2.
C. quor. ap. non recipi. Franc. Brunus in tract. de iudicijs & tortur.
quest. 5. ver. 6. & Carreri. in practica. crimi. in pr. n. 188. Bald. &
Bartol. in l. 1. §. illud. ff. ad Sylla. & iure Saxo. Landtrecht. lib. 1.
art. 63. Weichbildt. art. 35. Contra Angel. & Iohan. Igneus in l.
& si certus ff. ad S. C. Sylla. Marfi. l. 1. n. 2. ff. de questio. Idem in
Consi. 5. n. 41. & in pract. crimi. §. nunc videndum. n. 25. Carrerius
in practi. crimin. in pr. n. 188. d. Mar. de ap. 320. Ias. in §. item
Serviana. col. 15. Insti. de actio. Bartol. in l. 1. n. 4. ff. de Salvio. interd.
& in consil. 210 in si. 5. vol. Negusant. de pignor. p. 8. memb. 1. n.
3. T. 6. e. c. ei qui. 41. §. si quis. 2. q. 6. Novel. 60. c. sancimus.
1. & ibi Goth. l. extat. 13. quod met. causa. l. penultima. l. 12. de vi
priva. Salic. in l. cum sit. 6. & auth. seq. C. de sepulchr. Viola. l. cum
te eod. l. in ius vocari. 2. de in ius vocand. l. sepulchri violati. 8. ff. de
Sepulchro viola. l. Prætor ait. 3. §. non perpetua sepultura. 4. eod. l. si.
ff. de ap. recipi. l. ne corpora. 38. ff. de relig. & sumpti. Novel. 115. ff.
hac autem. 5. Specula. de ap. §. in quib. n. 10. Et licet consuetudo
contraria nonnullis in locis servetur ut in Anglia referente Lancello. de
attenta. limi. 13. n. 45. & 6. si erat obligatus vigore instrumenti
Guarantigiati: quod ex crudelitate LL. 12. fundamentum traxisse
videtur, ubi pervidi debitoris cadaver creditorib. lacerandum trade-
batur ut latè expli. Aul. Gellius. Noct. Attica lib. 12. c. 1. tamen cura
id alienum sit ab humanitate, quam homo homini debet. My. Insti. de
iur. perso. nec minus publicè inter sit mortuos sepeliri, quam vivos
conservari. Bald. in l. si n. 7. C. de negot. gest. propterea ex humanita-
tis ratione poena amissionis debiti in prædi. ll. sepulturam impediens
irrogata est. Gei. in tract. de arrest. Imp. c. 1. n. 28. & p. 2. c. 2. n. 23

De facta pace, & hanc in materia ap. esse opinionem communem. affirmat Lancel. d. lo. n. 7. Sic & in sententia ne studiosus in Museo suo perturbetur appellatio locum non habet, quia causa studior. moram non patitur. l. si. ff. de ap. recipi. Specul. in §. generalia. 2. n. 12. Rebuff. de privilegys. Schol. priv. §. n. 2. tt. 18. Hortul. Luc. de privi. Schola. privi. 74. Bald. in l. 1. col. pe. in verb. quid si unus scholaris. C. si de nom. poss. sue. ap. Ita a Tutoris datione non appellatur, sed bene a sententia reprobante Tutoris excusationem. l. 1. §. si quis tut. ff. quando ap. sit. l. Gaius testamento. 16. ff. de excusa. tut. §. qui autem. 16. Insti. eod. & ibi gl. Sali. in l. ad Civilia. C. de appell. in l. nom. nationes. eod. tt. Bart. in l. 2. ff. de tutor. & cura. datus ab his. & in l. Romanus. in pr. eod. tt. & in l. scire. in pr. ff. de excusatio. tut. Nep. de Montalbo de exceptio. art. 24. n. 33. Specula. de ap. §. 2. Nicol. de Neapol. in l. scire. in pr. in loc. Bartol. ff. de excusatio. tuto. Bald. in l. 2. n. 8. quest. C. de Episcopis audiend. Conrad. videtur. d. xxviii. 4. in pr. de excus. tutor. & cura. Gotthof. ibi. ubi & Cut. in affirmativam sententiam transisse scribit. argum. l. si dux. 6. l. scire. 13. eod. tt. l. penul. de tuto. datus. l. 20. de administ. tuto. l. 17. in fi. de ap. l. 18. C. de excus. tutor. ¶ Quia sequestratio utroq. iure prohibita est lite pendente ante sententiam. Bartol. in Novel. de collateral. n. 5. §. 9. Ange. consil. 107. num. 2. Patr. Duen. regul. 44. Tiraquel. le mort. 6. declarat. §. par. num. 2. ut eum refert Schrad. de Feud. par. 9. c. 7. n. 18. in fi. Geil. obs. 148. nec ab executione inchoandum, aut durante lite possessorem turbandum, concessum est. c. cum seneamus. de ap. c. 1. ut lite pendet. l. unica. C. de prohibi. sequestra. pecu. §. licet a spoliatione tanquam interlocutoria secundum quosdam ex l. unico. C. de moment. poss. non appelletur, quia eum restitui ante omnimod. equum est. l. 1. C. ubi de possess. Cura. 1. obs. 10. Tamen cum hoc non summarie, sed plerumq. in hoc iudicio possessorio iudicialiter & definitive procedatur recte appellatur. VV. senb. in para. h. tt. n. 8. Etrom. I. consil. in 16. 21. & 22. Guid. Papa. de ap. n. 42. c. ex conquestione. 10. c. cum ad sedem. 15. de resti. spoli. h. l. non solum. 1. de ap. recipi. l. litigatorib. 14. l. & in maiorib. 20. C. de ap. l. cum minor. 3. §. falsus procurator. 4. in fi. ff. rem rat. h. b. c. omnis oppressus. 93. 2. q. 6. Bart. l. 2. in 4. col. ver. an liceat ap. ff. de ap. recipi. Bald. in l. 2. Col. 3. ver. quero. C. de Episco. audi. Chil. Konn. in c. 120. Geil. 1. obs. 132. in fi. Specul. §. restat. ver. & nota. n. 6. cum versi seq. de ap. Landrecht. li. 1. art. 34. sub lit. D.

Verum

XVII.

Verum ne diutius extra Chorum, ut dici solet, ^{Forma appellationum} sed in judiciali pedem figamus, formam se extendere usque ad quartum fatale, hujus secundæ instantiæ affirmamus *a*, in qua personæ appellantes, appellati, & iudicantes considerantur *a*, in quibus superior ordo semper spectatur in proximitate *b*; ita ut in jure Canonico ab Archidiacono ad Episcopum *c*, postea ad Archiepiscopum *d*, deinde ad primum *e*, & tandem ad Papam *f*. Iure civili autem à delegato ad delegantem *g*, à legato Principis ad Principem *h*, à legatis proconsulis ad ipsum proconsulem *i*, appellatur.

a Schvv. in tit. de ap. in suo process. c. 2. & c. 5. n. 3. Sed hic non inconvenienter à Dd. moveri solet hæc quaestio, an in secunda instantia appellanti, an verò appellato incumbat probatio, legitimo tempore appellatum fuisse? ad quam distinguendo respondendum esse arbitramur: aut enim appellans fuit præsens & tunc omnino ei incumbit onus probandi nimirum, se rectè appellasse. *l. hi qui ad Civilia. 7. C. de ap. Cepolla. cautela. 88. Fachine. contro. iur. lib. 1. c. 81. Sichard. in Rubr. n. 45. C. qui admit. ad honor. possessi. contrad. Rota decisio. 316 Franc. c. 1. n. 11. de ap. & in c. bone memoria. col. 8. vers. 8. eod. Eeli. in c. quod consultationem. de re iudicata. aut absens fuit, & tunc probatio ad appellatum spectat, quia ignorantia præsumitur. *l. verius. 2. l. ei incumbit. 2. l. ante omnia. 23. de probatio.* & ideo probare oportet appellatum eum scivisse. Secundò incerti juris esse videtur, quando quaeritur, an justè fuerit appellatum, cui tunc competit probatio? Et veritati consentaneum putamus, si appellans habeat pro se ex negatione fundamentam intentionem, tunc adversarius ipsius, qui est actor probare debet. *l. actor quod asseverat. 23. C. de proba. & d. l. ante omnia. ff. eod. c. quid ergo. 1. §. illud quoq;. 1. Novel. 89. Cum per rerum naturam factum negantis probatio nulla sit. l. adseveratio. in si. 10 C. de nonnu. pecu. Si v. appellans pro se non habeat talem præsumptionem tunc diversa sententia locum habet. d. l. hi qui. & ibi Barrol. Meno. de præsump. lib. 2. c. 92, contrad. Præpositus in c. ut debitum de ap. &**

ap. & Ausferius ad Capallam Tholossanam, decisi. 341. b Ord.
Came p. 2. arti. 29. §. Item es soll fein. in pr. My. 1. obs. 67.
Geil. 1. obs. 119 num. 2. Sed quid si error interveneret? per
inctionem cum Vlpiano in l. appellandi. 1. §. si qui. 3. b. tt.
respondere posse arbitramur, nimirum si a majore ad
minorem appellatum fuerit, errorem nocere: si verò
contra a minore ad summum, nullum impedimentum ase
terre. l. 1. §. si quis. h. t. Gorho. in d. l. appelland. Specula. §. nunc
tractamus. n. 4. Socin. in reg. fallen. 33. Fallit tamen in summo
Pontifice, ad quem etiam omisso medio appellare concessum est. c. ad
Romanam. & c. precedenti & c. ideo. 2. q. 6. c. metropolitano. 2. q.
7. c. solitudine. de ap. similiter si consuetudo alicuius loci contrarium
suaderet. c. Romana. 3. §. 1. de ap. in 6 gl. in c. dilecti. & ibi Da. h. tt.
Mar. sup. d. lo. n. 374. Schvv. d. lo. c. 5. n. 7. aut si iudex esset suspec
tus, inhabilis, sua sponte ad superiorem causam remitteret. Ord. Ca
mer. d. p. 2. tt. 29. in pr. Geil. d. obs. 119. n. 2. in fi. My. 1. eb. 7. quem
admodum & quando partes nihil opponunt, quia tunc videntur con
sentire. d. c. dilecti. 66. in ver. huiusmodi. & ibi Franc. n. 22. Panor. n.
7. Mar. sape d. lo. n. 373. & My. d. obs. Ita & studiosus ex speciali
privilegio omisso medio appellare potest, Auth. ut habita. C. ne filius
pro patre. Alex. in l. 1. §. si quis in additione ad Bartol ff. de ap. Fran
ad c. si duobus. 7. §. deniq. 9. h. tt. Mar. h. 372. c. placuit. 29
2. q. 6. c. Romana. 3. ver. ab Archidiacono. h. tt. in 6. c. placuit. 35.
2. q. 6. d. d. c. Romana. ver. debet autem. d. c. dilecti. e. c. si
quis putaverit. 15. 2. q. 6. f. c. omnes Episcopi. 5. & c. seq. d. lo.
Specul. h. tt. §. nunc tractemus. g. l. 1. C. qui pro suo iurisdic. l.
quod dicitur in pr. l. dato iudice. si. ff. quis a quo ap. Cui & VVese. in
par. d. tt. Sed an a subdelegato ad subdelegantem sit
appellandum hinc inde satis acriter disputatur. Bartol.
in d. l. 1. ff. quis & a quo, distinguit inter Principis delegatum. &
inter alterius: in hoc nullam admittit appellationem ad delegantem, in
illo verò concedit. Alij cum Canonistis statuunt, tunc a subdele
gato ad delegantem appellandum esse, quando delegatus non totam
causam subdelegat, verum aliquid sibi reservat. per c. si delegatus. de
officio delegati in 6. & gl. in c. super questionum. 27. §. parò. de offi.
& potesta. iudi. delega. in 6. alias autem ad superiorem ipsius dele
gantis. Trent. vol. 2. d. sp. ult. th. 6. Mar. n. 378. quod & de iure Ca
nonico

nonico non denegandum putamus, sed de jure Civili simpliciter ad delegantem appellandum esse defendere conabimur. per l. Imperatores. 2. ff. de ap. & l. 1. ac 3. ff. quis, à quo ap. Novell. 17. c. 3. in fi. h. l. appellari. 2. ff. d. tit. & d. l. Imperatores. §. 1. l. precipimus. 3. 2. eod. l. unica. C. qui pro sua iurisd. i d. l. appellari. 2. VVesen. in para. eod. lo. in fi. Cuius. 7. obs. 21.

XVIII.

Primum fatale.

Porrò quatuor in materia appellationum consideranda sunt tempora a, & quidem primum in interponenda appellatione; quod aut præsens denotat, quando viva voce in continenti b, coram Iudice qui sententiam tulit, appellatur c, aut futurum, quando in spacio decem dierum d, per scripturam appellationis interponitur. Quod tempus incipit currere præsenti à tempore latae sententiae, ignorantibus verò à tempore scientiae e. Quare etsi leges dicunt, id de momento in momentum currere f, tamen hoc intelligendum esse putamus de præsenti aut scienti cui continuum, non autem ignorantibus cui utile est: nam non nisi tantum scienti labitur g. Deprehenditur quoque hoc fatale horum 10. dierum, nonnunquam se extendere in undecimum diem h, cum leges ab hora & momento scientiae, hoc tempus computare incipiant, & ita strictè observent, ut & in testis ac profectis diebus appellationes admittant i.

a VVesen. in para. ff. quando ap. sit. in pr: Schvv. in suo process. lib. 3. c. 7. Term. c. 53. b Et haec sola olim valuit apud Saxones Landrecht. c. 70. in gl. VVesen. in para. h. lo. n. 9. Chilt. Konig. c. 204. n. 4. in fi. ubi tamen addit hoc fere in desuetudinem abisse. c l. 1. §. ab eo. ff. quis & à quo. ap. c. omnis oppressus. 9. 2. q. 6. gl. in c. suggestum. super verbo. in vocem in ulti. opini. de ap. & gl. 2. in c. appellatio. de ap. in 6. Chilt. Konni. d. lo. d De iure. ff. & C. in causa propria. (quæ illa sit vid. Schvv. d. lib. process. c. 9. nu. 2.) Olim tantum duo, in aliena verò tres concedebantur dies ad appellationem interponendam. l. eos. §. si autem. C. de ap. l. 1. §. bi. duum. 5. §. dies. 7. & §. in propria. 11. ff. quando ap. sit. quod hodie usq. ad 10. dies correctum est. Auth. hodie. C. de ap. c. cum dilecti. in fi. de

E

fi. de

ff. de Electi. c. significaverunt de testib. Novel. 23. c. 1. Schvv. d. lo.
Richard. in l. ab eo iudicato. 2. n. 16. C. quomod. & quand. iud. & in
Rubri. n. 45. C. qui admit. ad honor. poss. po. Nec distinguitur inter
appellationem ad interlocutoria, definitiva, aut extra iudiciali. c.
concertationi. de ap. in 6. c. ex parte de ape Bartol. in l. 2. n. 10. ff. ff.
quis in ius voca. Schvv. d. lo. n. 4. My. 1 obs. 66 Geil. 1. obs. 139. n.
2. & obs. 120. n. 3. Sed an ex compromisso vel iudicis
permissione hoc tempus prorogari possit, in dubium
vocatur? verum nos opinioni in Cam. receptæ subscribi-
mus, & negativam sententiam amplectimur. gl. in c. cum sit
Romana. in verb. recisivi. de ap. gl. in auth. offerantur. C. litis contest.
Chil. Kon. c. 104. n. ult. My. 2. obs. 2. & 3. Obs. 11. & 2 obs. 68. Geil.
d. obs. 139. n. 6. Ord. Cam. p. 2. tit. 29. §. So sollen auch. licet quo
ad statutum & consuetudinem secus sit gl. singularis. in l. prescriptio-
ne. in verbo iuris. C. si contra ius. vel utili. publ. & iur. Saxo. art. 6. lib.
2. in gl. n. 6. & art. 29. in pr. lib. 1. Non tamen currit es, qui pro-
pter periculum locum ubi ius dicitur adire non potest. c. ex parte tua.
47. h. ti. neq. ei qui in Camera Imperiali tempus petit ad revisionem
actorum, iuxta Ord. Cam. p. 3. tit. 53 in pr. ibi: Wo aber von der
zeit. Geil. 1. obs. 139. n. 4. Nec ei qui gravamen continuum sustinet,
cum quotidie gravetur. l. quotiens ususfructus. 1. §. interdum. 3. ff. de
usufructu. accresc. Mar. n. 216. Spec. in §. restat. h. ti. Schvv. d. lo. n.
10 Geil. d. lo. Konnig. 1. 120. n. 1. Unde & nonnulli placet hoc quoq.
locum habere in casu, in quo tam per interlocutoriam, quam defini-
tivam. quis gravatur; Sicuti & in domino qui per procuratorem cau-
sam agere curat. & is ex negligentia non observat decendum, ubi
dominum in integrum, si procurator non est solvendo, restituendum
putant. Verum nos quod ad primum attinet veritatem esse senten-
tiam eorum putamus, qui secundum usum forensis volunt, appellan-
tem à sententia hoc modo mixtum lata, exprimere debere in libello
appellatorio, an velit à sententia definitiva, vel interlocutoria, vel
ab utraq. provocare, quod & nominatim postea apostolis inseren-
dum est. l. cum in una. 17. de ap. l. si servus. 50. §. 1. in fi. de lega. 1.
Schvv. d. ti. in fi. In secundo casu autem, quo ad praxin, quoniam
hanc sententiam & in Camera receptam affirmat Geil. 1. obs. 45. n. 9.
assipulamur quoque. quo ad theoriam vero minime, sed senten-
tiam latam transire in rem indicatam. Mar. par. 6. de ap. in suo
speculo

Speculo aureo. n. 218. Et domino nequaquam competere restitutionis
 remedium sive sit solvendo sive non solvendo procurator. Nam
 indubitati iuris est, negligentiam procuratoris, qui habuit plena-
 riam agendi potestatem concessam. l. 7. in fin. pr. ff. de pecul. l. 1.
 ff. de offic. procu. Caesar. l. 60. in fi. ff. mandati. nocere domino.
 l. si procurator. C. de procu. l. transactionis placitum. C. de trans-
 actio. gl. ibi. in verbo derogavit. Bartol. in l. unica. §. si procu-
 rator num. 1. ff. si quis ius dic. Et in l. certum. §. sed an et ipsos.
 num. 2. ff. de confessis. nec rem iudicatam propter ipsius negli-
 gentiam res. indendam esse. l. si procurator. 10. C. de procur.
 lura enim vigilantibus scripta sunt. l. pupillus. 24. ff. de his que
 in fraud. credi. l. quadam. 6. §. sciendum. 7. eod. l. 16. ff. ex
 quib. caus. mat. l. 21 de pecul. l. 2. C. de anno. excepti. Et do-
 minus sibi ipsi imputare debet, quod tam negligentem elegerit
 procuratorem. l. cum mandato. in fi. ff. de mino. l. sed etsi. §. fin.
 ff. de insti. actio. gl. n. c. 1. §. 2. in verb. restituumus. de in integ.
 restitutio. Habet quoque alias remedium ordinarium, nimirum
 actionem mandati ad interesse. l. si remunerandi. §. 1. Et l. si
 procuratorem dederit. §. si tutores. ff. mandati. l. si procurator. Et l.
 licet. §. ea obligatio. ff. de procurato. gl. in c. qui generaliter. §. si. de
 procura. in 6. Specul. §. 1. num. 16. de procurato. Quid autem si
 copia iudicis haberi non possit, aut condemnatus ju-
 dicem propter severitatem adire nequeat, vel is recuset?
 tunc ex communi opinione Dd. coram aliis honestis vi-
 ris, vel coram notario appellatio interponenda est, cum
 protestatione. l. cum quidam. 7. ff. de ap. l. 2. C. de his qui per
 met. culti. de ap. c. pastoralis. 1. de offici. iud. c. ordi. Vesen. in para.
 n. 3. ff. quando ap. sit. Et tom. 1. consilio. 1. n. 29. Et consi. 43. n. 244.
 Schn. in §. rursus. n. 69. Anst. de actio. Termi. c. 53. Chili. c. 104.
 num. 3. in fi. Schurf. centur. 1. consi. 60. Et petere a Notario publico
 apostolos testimoniales. c. culti. de ap. d. c. pastoralis. Chili. Et Termi.
 d. lo quod si patebit iudicem ex nulla iusta causa denegasse appella-
 tionem multatur pena ordinaria. l. quoniam iudices. C. de ap. Nov
 vel. 127. c. 3. expressa: quam tamen non amplius in usu esse affir-
 mat Chili. Konnig. c. 114. num. 16. Et Vesen. in para. hoc it. n. 11.
 (etsi sibi ipsi contrarius est. in d. con. 43. n. 72. ubi Chil. refutare co-
 natur.) quod et probatur c. de priore. 31. h. ti. ubi d. ex non deferens

mittitur ad superiorem puniendus, arbitrio superioris, & iure Saxo.
 prater expensas 30 soido. parti adverse, multam vero similiter ar-
 bitrariam Iudici superiori solvere cogitur Fach. differen. 55. lib. 2. ar.
 12. alijs vero locis ut in Gallia & Belgico certa pecuniaria constitu-
 ta sunt pena. Ves. b. tt. n. 11. in fi. Quare si modo appellatio pro-
 fus non est frivola. c. dilectus. de rescriptis. l. chirographis. §. 1. ff. de
 administr. tuto. (quia in his Iudex quoque cum litigatore 25. libris
 auri, quando admittit mulctatur. c. ei qui 41. §. si quis. etiam. 29. 6)
 Consultius est & in dubio provocaciones admittere. Ch. d. c. 114. n. 1.
 in fi. & c. 128. n. 2. Decius l. quoties. 200. n. 3. de R. l. quia inter
 duo mala minimum eli eligendum est. l. si procurator rei. 9. & ibi
 gl. ff. de doli mali & met. exc. c. concertationi. 8. de ap. in 6.
 l. si. C. si pend. ap. l. prases provincia. 5. C. de ap. l. 1. §. si. ff. quand.
 ap. sit. l. labeo. & ibi Bartol. C. quomod. & quand. Specul. §. restat.
 hoc et. Schvv. d. lo. c. 9. n. 6. Schn sup. citato loco. n. 68 Fach. contro-
 iur. lib. 1. c. 81. Chili. Kon. d. c. 104. n. 4. My. 2 obs. 2. Geil. 1. obs.
 139. n. 7. & 8. f. d. auth. hodie. d. c. quod ad consultationem. gl.
 in cle. sicut ad appellationem, in verbo, à die, de ap. Mar. cit. lo. 213
 hora itaque diei in formulis latae sententiae inferenda est, ut cognosci
 possit an sit elapsum decennium, an vero non. secundum Spec. in d. §.
 restat. n. 3. Geil. d. obs. 139 n. 5. g. d. c. concertatione. Spec. in §.
 restat. Mar. 215. Schvv. c. 9. n. 6. h. l. 1. C. de ferijs. gl. in c. ap-
 pellatione. 9. in vocabulo. lecta. de ap. in 6. Fel in d. c. quod ad consulta-
 n. 26. Alex. & Angel. in l. huiusmodi. ff. de V. O. Schn. in §. rursus. n.
 68. Insti. de actio. Bartol. in l. 1. §. dies. ff. quand. ap. sit. Bal. d. l. 1. C. de
 ferijs. Schvv. d. c. 9. n. 8. in fi. Vbi consuetudinem forenses non tamen
 adeo arctam dinumerationem observare, sed & totam diem, qua prio-
 rum sententia dicta est, fatalibus annumerare non solere, affir-
 mat. Appellationis formula continere debent nomen appellan-
 tis, appellati & à qua sententia. l. 1. §. libelli. 4. ff. h. st. l. unica. §. 1. de
 libel. dimisso. Integri libelli habentur ap. Termini. sape. d. c. Schvv. d.
 lib. c. 8. Olim unicum verbum sufficiebat, nimirum appello. l. sed si.
 2. h. st. l. si quis. 30. C. cod. in Camera ex Ordina. p. 2. tt. 29. §.
 Item so soll. absque insinuatione appellationes recipiuntur. My. 4.
 obs. 44.

Alteram
 fatale.

XIX.
 Secundum fatale ad apostolos petendos spectat,
 qui

qui nihil aliud sunt, quam libelli dimissorii post interpositam appellationem à qualibet causa, à iudice, à quo, ad iudicem ad quem dati, qui de appellatione cogniturus est, continens quomodo talis persona, à sententia lata provocavit, quibus iudici superiori fundamentum totius causæ aperitur ac exponitur *a*. Et hi petendi sunt in spacio triginta dierum fluere incipientium, à die latæ sententiæ & scientiæ, quòd si neglectum fuerit appellatio præsumitur deserta *b*. Suntque varii *c*, & diversos habent effectus, quia si devoluunt appellationem sunt aut dimissorii *d*, aut reverentiales *e*, per quos dimittitur appellans ex iurisdictione inferioris, & appellatio in honorem & reverentiam superioris conceditur, ac ei defertur: aut sunt refutatorii, ob certam causam appellanti provocationem retractantes *f*, aut conventionales aut testimoniales *g*, de facta appellatione testimonium præbentes.

a *c. cum super. de ap. in 6. l. post appellationem. ff. de lib. dimis. l. iudicibus. C. de ap. Termi. c. 53. Schvv. c. 10. n. 5. Mar. 219*
*dimissoria literæ propterea dicuntur, quod per eas causa ad eum ad quem appellatum est, dimittitur. l. dimissoria 106. de V. S. quæ olim non nisi sub cautione dabantur, quod postea correctum fuit. l. eos, qui. 6. §. apostolos. 6. & ibi Goth. C. b. t. consuetudo tamen adhuc in nonnullis locis est, ut appellantes iurent de non temerè appellando, quod iuramentum ab herede quoque præstari potest. My. cent. 3. obs. 56. allegando Bartol. in l. si per alium. §. si. ff. ne quis eum. Geil. 2. obs. 124. n. 1. & hodie in aliquibus locis ex officio iudex, etiamsi non petuntur ab eo, appellanti, una cum actis ob signatis apostolos debet. d. l. eos qui. §. si. l. 15. apud quem. C. de edendo. Duar. c. 1. h. tt. quod Schv. in d. lo. n. 4. in Austria sic usitatum affirmat contra d. Chil. Kon. c. 131. n. 4. & Termi. d. lo. iudex requisitus apostolos denegare non audeat, aliàs mulctatur, l. quoniam. 12. C. h. tt. d. l. delib. dimis. *b*
*c. ab eo. de ap. in 6. cle. quamvis eod. c. eo qui. §. Iudicibus. 2. q. 6. l. iudicibus. 24. l. precipimus. 32. C. de ap. Quia sunt de forma appellationis, quæ omissa annullatur processus, cum formadat esse rei, c. quia propter. de electio. l. cum hi. in pr. & in §. si Prætor. ff. de transacti. l. Iulianum.**

L. Julianus. §. sed et si quis. ff. ad exhib. Gei. 1. obs. 124. n. 2. obs. 139
n. 15. ob. 19 n. 5 & 16. ac paria sunt aliquid non fieri, aut minus recte
fieri. l. 2. §. si quis. ff. qui satisd. cogun. Maran. d. lo. n. 219. Cuius.
12. obs. 29. Chili. c. 130. num. 4. & c. 110. n. 1. Spe. h. it. Myn. 4.
obs. 36. V. Vurms. 1. obs. 24. contra Hosti. in c. cordi. h. it. Antiquo
iure tantum spacium quatuor dierum concedebatur. d. c. ab eo. Schov.
d. lo. & c. num. 3. Sed neq; hoc neq; novum tempus Camera
adeo stricte perpendit, verum recipit & appellationes sine apostolo
petitis. Ordi. Cam. p. 2. tit. 20. §. 1. Geil. 1. obs. 139. in fi. & obs. 124
n. 2. Myns. 4. obs. 6. quod & in Illustri. Princip. Brand. domini mei
elementissimi iudicio in causis matrimonialib. observatur. Berolini.
c. Quos recenset Specul. d. tit. in §. sequitur. per totum. Chili. d. c.
130. per tot. Maran. d. lo. n. 225. cum seq. d. c. ab eo. in 6. &
c. ab eo. 2. q. 6. cle. unica. de libell. dimisso. c. l. eos. §. super his. 3.
C. de ap. c. cordi. eod. in 6. & l. si. §. in refutatorijs. C. eod. & dan-
tur in ijs casibus, in quibus de iure appellatio est interdicta, quos
recenset Specula. de ap. §. in quib. p. 2. g. & hi prioris dantur
aut ab appellato aut à Notario, sive in iudicio iudice refutante, vel
tacente, aut permittente. c. oblate. d. ap. Chili. d. c. 130. n. ul. Ter. c.
53. Tholos. sup. d. lo. n. 28. de postero. in notis preced. ib. diximus. Sed
cuius sumptibus apostoli sint exigendi, vel appellantis aut appellati,
aut iudicis in dubium vocatur? sed commu. sententia est expensis ap-
pellantis id fieri. gl. in c. quamvis. verb. oblatos. de ap. Bald. in l. eos.
§. apostolos. col. 3. versi. quæri consuevit. C. de ap. Porro an
in extrajudicialibus apostoli peti possint inter Dd. in
controversiam venit? verum si à iudice extrajudicium
quis gravatur, tunc recte aliquem apostolos petere pos-
se, secus verò quando à parte defendere conabimur,
gl. in c. cordi. in verb. vel extra de ap. in 6. quæ de parte gravante
extrajudicialiter. & gl. c. ut super in ver. ille iudex eod. quæ de
iudice loquitur. Chilia. c. 130. num. 3. in fi. An autem intersit
quod apostoli petantur in scriptis, vel viva voce practici negant.
Specul. §. sequitur. in fi. h. tr. p. 4. Chili. d. lo. & n. sicuti & in ulti-
mo die eos adhuc petere posse affirmant c. anteriorem. 2. q. 6.

XX.

Non autem sufficit intra decendium appellatum,

8c

& apostolos petitos esse, sed necesse est ut & introdu-
catur appellatio *a*, & huc pertinet tertium appella-
tionum tempus, quod licet de jure non sit expressum, sed
arbitrio iudicis à quo committitur, qui consideratis cir-
cumstantiis locorum & personarum partibus præscri-
bit *b*: tamen ex Ordinatione Camerae Imperialis sex menses
ad id efficiendum litigatoribus conceduntur *c*. In
Austria verò in judicialibus appellationibus unicus men-
sis, & in extrajudicialibus tantum tres dies dantur, *d*.
Quæ tempora licet sint diversa, tamen quando non ob-
servantur, & præteriuntur, sententia sicut & in præce-
dentibus fatalibus, & in ultimo, transit in rem judica-
tam, ac appellatio prodeserta habetur *e*.

a Et ut iudices in spacio triginta dierum à sententia lata
pro debita mercede cum subscriptione & sub sigillo iudiciali appellan-
ti copiam actorum edant. *c. ut debitus. 59. h. ii. l. iudicibus. 24. l. præ-*
cepimus. 32. §. in his autem. 2. l. neq. is. & l. à proconsulib. 19. C.
cod. Novel. 134. c. 3. Novel. 126. c. 3. l. 3. C. de temp. ap. l. is ap-
quem. 2. Bartol. ibid. num. 1. & Commu. Dd. C. de edendo. quod si
recusatum fuerit per literas compulsorias primò simplices Einfache
zwans brieffe, ad id compelli possunt. d. l. is apud quem ad hoc ex-
presse notat Bartol. n. 2. lason. finaliter. num. 9. Ordinatio Came-
rae. p. 2. tit. 3. si. in pr. civ. si. sub poena pecuniaria tales literas partibus
communicat, sed absq. clausula iustificatoria annexa, quia de iure
acta aliàs edere tenentur. d. l. is apud quem. Geil. 1. obs. 13. & 15.
& communiter cum citatione decernuntur. Geil. 1. obs. 134. num.
2. ac se nonnunquam extendunt, non solum ad acta, sed etiam ad
edendas rationes, instrumenta, missivas, investituras, & statuta ci-
viatum secundum com. opi. Dd. d. l. is apud quem. & in l. 1. §. edi-
tionis. ff. de edendo. & ibi gl. in verb. die & consule Canonis.
in c. 1. de probatio. & Reces. Imperij Spir. An. 70. fol. 20.
§. In den appellation sachen. & d. p. 2. tit. 31. §.
Es sollen vñnd mügen. Quod tamen cum hac limitati-
one tenendum putamus, quando instrumenta sunt gene-
ralia ad solam illam causam pendente non pertinentia,
tunc originalia eduntur, quando verò sunt tantum specialia,

tunc partibus tantum transumptum seu copia, seu vidimus commu-
nicatur. c. quoniam. de probat. l. quoniam. 18. d. l. à Proconsulibus.
& l. eos qui. 6. §. super his. 3. & ibi gl. ac Bartol. C. de ap. Specul. in
tit. de instrum. editio. §. nunc dicamus. n. 12. & ita quoque in Camera
observatur teste Geil. d. lo. n. 11. & 12. An verò instrumenta
& scripturæ in iudicio productæ dicantur esse de actis.
Vide Maran. eleganter de hac re in p. 6. de actor. editio. differentem.
Sed quid si Iudex inferior post primas compulsorias ac-
ceptas nondum obedientiam præstat ac copiam actorum
edit? tunc Cam. quidem non statim eum condemnat, verum aut
in scriptis aut viva voce petitio ab appellante pro arctioribus compul-
sorialibus & citatione ad videndum Iudicem inferiorem, incidisse
in penas simplicium compulsozialium, iudicialiter fieri oportet, quæ
tunc ei communicantur, & ita in practica observari notat Geil. d.
lo. n. 3. Quod tamen ex constitutione Imperij Spire An. 70. fol.
20. promulgata in §. In den appellation sachen. correctum videri
tur, ubi ponitur Iudicem inferiorem statim condemnandum in com-
minationis poenam simplicium compulsozialium propter contumaci-
am. l. sancimus. C. de iudicijs, quia præsumitur in dolo esse. l. non pot-
est dolo. d. R. l. Mar. n. 53. d. lo. de actor. edi. Vves. in consil. 43. nu-
73. cum seq. 10. 1. Quæ tamen de maioribus causis tantum intelli-
genda putamus: nam in minoribus & brevioribus scriptura non re-
quiritur auct. nisi breves. C. de sentent. ex brev. recit. Bartol. ibi. n.
2. cum seq. in l. servus communis. la. 1. n. 2. de stipula. servo. sed fides
habetur relationi Iudicis, l. apparitores. de exactio tributo. Specul. de
cita. §. sequitur. n. 6. præsumitur enim & in dubio pro Magistratu. l.
2. C. de offic. Civili Iud. ibi. quod non arbitramur. c. presentia. de re-
nuncia. c. sicut nobis. in fi. de sentent. & re iudi. Quomodo autem
de iure Saxo. Iudices Ordinarij, Scabini, & alij Magistra. de processu
coram ipsis habito ac actis in iudicijs exhibitis testari debent habetur.
in ar. 8. lib. 3. Landr. & ibi sub addita l. lat. A. & in gl. 2. art. 100.
Weichbildt. & pleni arti. 7. & 8. lib. 1. Landrecht. Quod autem acta
in Originalibus non edantur hoc ideo fieri putamus, quia acta origina-
lia iudicio sunt affecta, ac perinde non esse edenda practici statu-
unt, & si aliquod dubium oritur de fide exempli, ex illis deciditur c.
quoniam contra. 11. de probatio. l. eos. §. super his. gl. & Bartol. ibid.
C. de ap. d. l. quoniam. & l. à Proconsuli. Quando verò acta
sunt

Sunt perdita primæ instantiæ, an testibus probari possint, aut non integrè edita, aut acta partes corruerunt, aut testes persvaterunt, ut falsa deponant, quid faciendum, & qua pœna delinquentes sint afficiendi Dd. dubium reddidère? Nos in primo membro communem affirmativam à veritate non alienam esse putamus. Bartol. in l. emancipatione. 11. & l. sicut. C. de fide instrum. & in l. quæsitum. ff. de testib. Bald. in l. ne in arbitrio. 4. num. 6. ibi venio ad versiculum, si autem. C. de recep. arbi. & in l. ult. col. 2. in ver. quere nunc quid. C. de re iudicata. & in l. litigatorib. 14. C. de ap. in l. quoniam. C. de hereti. Mar. in spec. practi. p. 6. de actor. editi. n. 31 in med. Cano. in c. Albericus. de testi. Innoc. c. quoniam. contra. de probatio. Et etiamsi acta alias regulariter per instrumenta probentur. Hippoli. de Marfi. in repetitione Rubrica de proba. n. 20. Bar. d. l. ne in arbitrio. 4. n. 3. in d. l. emancip. in pr. Bald. in d. l. ne in arbi. eod. ver. ubi scribit hoc ideo fieri, quia de actis debet apparere scriptura, unde non admittitur probatio testium, non ratione personæ, sed ratione scripturæ, quæ desideratur: tamen in hoc & notatu casu in l. emancipatione. 11. C. de fide instrum. statuimus acta amissa per testes, dum modo de tenore ipsorum, hoc est, ita fuisse scriptum & actum deponunt, probari posse. c. quoniam. 11. de probatio. Quod tamen secundum commu. opi. Dd. non de actu voluntariæ, sed controversæ iurisdictionis scripturam de necessitate requirentibus intelligi volumus. Bartol. Bald. Mar. d. lo. Matth. Coler. in processu executi. p. 2. c. 1. num. 61. Sichar. in d. l. emancipa. in fi. & in l. testium. 14. n. 7. C. de testib. Vbi requisita tria ad hanc probationem necessaria ex Bartoli sæpè d. doctrina. in l. emancipa. affert, videlicet I. necesse esse instrumentum fuisse confectum. II. amissum. & III. veritatem & tenorem scripti ita se habere. Nec hoc prætereundum, quando acta ex negligentia Iudicis sunt amissa tunc partibus in litium condemnatur expensas. My. 1. obs. 21. & ita in secundo membro, quando acta non sunt integrè edita ex negligentia Iudicis vel Notarii, litigatoribus tenetur ad interesse. l. si quando. 19. C. de testib. de iure verò Canonico pœna arbitraria punitur. d. cap. quoniam contra. in fi. & sic in Cam. quoq; observatur Geil. 1. obs. 134. num. 14. Vbi & quomodo defectus in actis sit probandus annotat. ac in n. 21. eod.

F

ponit

ponit in his duob. casib. Cameram ex officio actori primæ instantiæ iniungere, ut coram illis de integro agat, assentit My. 2. obs. 16. quis & quo casu appellans & appellatus teneantur acta redimere pro dimidijs expensis. in obs. 21. notat. In 3. verò membro delinquentes totam amittere causam. l. in fraudem. 45. ff. de iure fisci. gl. ibi in verb. causa cadit Fel. in c. cum venerabilis. nu. 19. cum seq. de excepti. ubi Com. dicit, & in ultimo eos alia poena afficiendos. l. qui nomine. 25. ff. ad L. Cornel. de fals. tot. tr. C. si ex fals. instru. ac condemnatos ex depositione falsorum testium restituendo putamus. l. Divus Hadri. 33. & ibi Goth. ff. de re iudi. b. c. personas. 4. c. seq. & c. pervenit ad nos. 28. c. cum causa. 8. c. Abbate de sententi. & re iudi. in 6. c. cum causa. de re iudic. gl. in l. præs. 5. C. eod. Ferr. in prax. forma. apostolo in verb. statuit & assignavit Contr. Ves. in parv. ff. quand. ap. sit. nu. 5. ubi vult hoc tempus esse in iudicio ad quem. c. In ordina. Came p. 2. et 30. §. 1. Burden aber. & §. 4. Dindso also. & hoc tempus. (quod etiam ad tres menses restringitur, quando actum est contra Principem in causa spoliationis & ad Cameram appellatum fuit, Vormöge der austrege. p. 2. et. 8. §. 9. Wo aber. & §. 10. Würde aber. in si.) Iudex inferior quidem minuere, non autem prorogare potest. c. ad hac. 27. & ibi Franc. h. et. Iudex verò appellationis ex iustis causis. l. nonnunquam. 72. de iudic. l. 5. C. h. et. si modo ad prorogationem termini obtinendam appellans in tempore constituto, id per supplicationem petit, quo autem elapso, oleum & operam in petendo perdit iuxta Ord. Cam. d. p. & et. Geil. 1. obs. 140. n. 7. similiter interdum ex compromisso, aut expresso partium consensu nonnunquam prorogatur. cle. quamvis. 4. h. et. Aub. si tamen. C. de temp. ap. Geil. d. lo. n. 8. d. Schvv. in process. iudi. lib. 3. c. 11. n. 2. e. l. 18. quoniam. & ibi Bartol. l. si constat. C. de ap. c. ab eo. 8. eod. in 6. cle. quamvis. 2. h. et. Maran. h. et. n. 219. Vesen. in para. ff. quando. appell. sit. n. 4. Duar. c. 8. ff. intra quod temp. ap. sit. Chili. c. 126. Et appellans condemnatur in expensas. c. reprehensibilis. 26. de ap. Ioh. Andr. in c. Romana. §. si verò de ap. in 6. gl. in c. finem litib. in verb. expensas de dolo & contum. Bald. in l. sancimus. C. de iudi. & in l. eos. §. si. C. h. et. & iure Sax. in art. 12. lib. 2. & Lehr. c. 70. in tex. & gl. Weichb. ar. 13. Attamen hac omnia locum non ha-

non habent in temporibus & fatalibus appellationum. I. quando partes compromississent, vel si expresso consensu distulissent tempus prosequendi a b homine, vel iure praefixum, Cle. quamdiu de ap. II. quando appellatus petisset dilationem, III. propter infirmitatem appellati, IV. Si steterit per ipsum iudicem, quia non potest cogi per inferiorem, V. ex impedimento iusto ipsius appellantis, impeditus fuisset, vel propter tempestatem, guerram, paupertatem, inopiam, vel alia iusta & legitima impedimenta: & VI. propter impedimentum testium vel instrumentorum, quae sine culpa sua habere non potuit, de quib. vid. Innoc. & Abba. in c. ex ratione, de ap. Verum quando deserta deprehenditur appellatio, quis tunc competens sit iudex, qui de desertione pronunciat, non inconvenienter in controversiam venit? Et si nondum est in tempore prosecutionis, nec appellatio est devoluta, tunc iis subscribimus, qui inferiorem iudicem competentem affirmant. c. personas: & c. cum sit Romana, de ap. Si vero appellatio est iustificata, tunc superiorem iudicem competentem putamus Chilt. c. 126. in fi.

XXI.

Restat adhuc ultimum fatale; in prosequenda ac ^{Quartum} justificanda appellatione situm, quod annale est, & fatale. nonnunquam ex justa causa se extenditur ad secundum & tertium annum vel ad tantum tempus, quantum iudex appellanti videt necessarium esse, qui legitimis impedimentis fuit impeditus, quod non potuerit absolvere devolutam provocationem. Qua enim ratione non labitur primum fatale, in hoc ultimo tempore, eadem ratione & non secundum b, unde apparet falsam esse opinionem eorum, qui putant restitutionem in integrum appellanti esse in eo casu necessariam.

a Auth. ei qui. C. de ap. c. cum sit Romana. eod. cle. sicut eod. c. saepe. c. constitutus. & c. ratione. & ibi Dd. de ap. Schvv. in suo process. lib. 3. de ap. c. 12. num. 1. Geil. 1. obs. 141. in pr. Et dicuntur haec quatuor appellationum tempora, sicuti & hic primus annus, quemadmodum & secundus in prosequenda appellatione fatalia, quia sicuti mors extinguit hominem

hominem, ita lapsus horum terminorum extinguit appellationem.
Abb. in d. c. ex ratione post pri. ita quod neque appellans, neque
appellatus possit desertam illam appellationem postea prosequi Ca-
pella Tholos. q. 244. sed iudex à quo exequentur sententiam antea
absolutam. Unde patet officium iudicis minoris non in totum
esse sublatum in secunda instantia, sed interdum suspensum, quando
appellans vincit, aut appellationem legitimo tempore prosequi-
tur. Et etiamsi ingens sit Dd. conflictus, à quo die
hoc 4. appellationum tempus incipit fluere, tamen
communi calculo eorum sententia videtur approbata,
quid à tempore interpositæ appellationis computare in-
cipiunt. gl. in cle. sicut in verb. à die de ap. Sal. in l. fi. § illud. n. 4.
C. de tempo. ap. Schvv. d. c. 12. n. 3. Geil. d. obs. n. 1. Sed hic ul-
terius utilis à Dd. movetur quæstio, an in secunda in-
stantia litis quoque contestatio necessaria sit? In qua quo-
ad praxin sententiam in Camera receptam defendere
conabimur affirmativam. Ord. Cam. p. 3. tit. 32. §. 3. in fin.
Sol der appellat auff die appellation klage zuantworten/ vnd litern
zu contestiren schuldig sein. In theoria vero contrariam negativam.
c. per tuas. de ap. & Innoc. circa fi. l. fi. §. illud. C. de temp. ap. Novel.
49. c. quia igitur. 3. Bartol. Augel. & Commu. Dd. in l. unica. C. ne-
lic. in una & ead. caus. ter. provo. 1. Geil. 1. obs. 1. obs. 76. My. 1. obs.
1. Alij quidem distinguunt, utrum procedatur contra absentem,
ut eo caso non sit opus litis contestatione, secus si contra presentem.
Rota. decis. 3. de litis contesta. in antiq. Socinus in c. quoniam frequen-
ter. n. 74. ut li. non contesta. Imola. in d. c. perpetuas. n. 7. de recon-
ventione an locum habeat, in hac secunda instantia, dictum est in
Disputatione tertia. Deinde an novitates super articulis
in prima instantia non probatis produci possint, dubio
non caret? Nos affirmativam veriore putamus.
perl. per hanc. C. de temp. ap. l. in offerendus. 37. C. de ap. ac gl. in
Auth. at qui semel. in verbo productione. C. de probatio. Schvv. c. 13. n.
6. Sichard. d. l. ad qui semel. n. 25. b. d. c. ex ratione. Schvv. c. 12.
n. 4. Geil. 1. obs. 141. ubi n. 6. ponit Cameram fatalia prosecutionis
propter multitudinam causarum non perpendere quia in Consistorio
Principis propter prædictam rationem talia fatalia non currunt. Auth.
sed & li. C. de temp. ap. c. anteriorem. §. ad hoc sancimus. 2. q. 6.
My. 3. obs. 15. n. 12. Effectus

Effectus appellationis multiplex est, Iudex enim
 appellationem regulariter a, exceptis tantum casi- *De effectibus
 appell.*
 bus jure expressis deferre tenetur b: sicuti ante di-
 ctum est. Et quia appellatio sententiam, quo ad præ-
 sentem causæ statum extinguit c, quo ad futurum
 suspendit d, attentata seu innovata ea pendente sta-
 tum, & ante omnia à Iudice ad quem sunt revocanda e,
 idque in appellatione à definitiva & ejus vim habente
 sine ullo impedimento ac mora procedit, in interlocu-
 toria verò simplici tùm demum, cùm justificata f, vel
 inhibitio facta est g.

a Novel. 82. c. 12. & Novel. 126. c. si. l. iudicibus.
 24. C. h. it. Mar. n. 399. b in l. si. de ap. recipi. l. 1. §. si. C. ad
 SC. Turpillia. c. Romana. §. si verò cum §. seq. de ap. in 6. Geil. 1.
 obs. 44. Bartol. in l. licet non inibeatur Iudici à quo tamen ligantur
 ei manus in causa. in l. eis qui. in 2. Col. in ver. 2. quaro ff. de ap. reci.
 d l. 6. §. 1. de his notant. in fa. l. 2. §. si. de penis. c l. unica. ff.
 Nihil innovari. ap. interp. l. penul. de ap. recipi. l. 3. h. it. c. 7. eod. in 6.
 quod tamen trib. in casib. fallit. vide Schvv. c. 15. n. 2. e Dicitur
 autem justificata, quando declaratur quod causa appellationis sit le-
 gitima, & probatur veritas ipsius causa in appellatione expressa. c.
 ut debuit. & c. interposita. in pr. de ap. g Mar. c. 171. cum seq. Geil.
 d. lo. reliqua de attentatis. in seq. disp. Hu & alij adijciuntur effectus, ni-
 mirum quod causam ad superiorem devolvat. l. 1. §. 3. h. it. & in eum
 statum quem habuit tempore litis contestata reducit arg. l. ita demum
 13. & ibi Dd. C. de procurato. Sich. d. l. ita demum. 13. n. 13. & in
 Auth. at qui semel. n. 26 C. de probatio. in l. ab eo iudicato. 3 C. quom.
 & quand. Iudex n. 15. in l. fideiussor. 10. n. 13. C. de fideiuss. & man.
 Geil. 1. obs. 144. Schvv. c. 15. n. 4. Et hinc hoc beneficium origi-
 nem traxit, quod utraq; pars. l. 4. C. de temp. aq. l. si. C. h. it. l. si. C.
 quand. provoca. Geil. 1. obs. 122. n. 3. & 4. Myn. 2. obs.
 21. exceptiones peremptorias, non tamen dilatorias. d. l. 13. ante
 non oppositas in appellationis causa opponere & articulos nondum
 probatos probare possit. l. 4. l. eos. 6. §. 3. l. 37. in fin. C. h. it. c.
 fraternitatis. 17. de testib. Mar. n. 159. Præterea & hic appellati-
 onis Effectus est a definitiva, quod causa semel capta ad Iudicem

F 3

NON RE-

Non remittatur. l. eos. in pr. C. h. it. ab interlocutoria verò, quod tota causa ad Iudicem appellationis devolvatur, ubi appellatio iusta pronuntiatur. c. ut debitus. 59. h. it. c. Romana. §. si. eod. in 6. Geil. 1. obs. 131. Porro Iudex appellationis sententiam, non solum reformatam, sed & confirmatam exequitur. l. precipimus. 32. §. in his. h. it. Auth. si quis litigantium. C. de Episcop. audi. My. 4. obs. 94. & 5. obs. 94. Geil. 1. obs. 113. n. 14. deserta verò appellatione causa ad priorem Iudicem pro executione facienda remittitur. Geil. & My. d. lo. & 2. obs. 70. Deniq; hic quæri solet de expensarum refusione, quoniam autem illa quæstio ad expensas propriè spectat, in præced. disputa. de ea tractata est. Et tandem finem principalem esse arbitramur sententiam iniquam corrigere & bene latam confirmare. c. cum speciali. 61. §. porro. h. it. Duaren. hoc it. c. 3.

Finis appell.

XXIII.

Cognata
provocatio.

Cognata esse putamus, cum pro terminis suspensivis causarum in iure habeantur a. I. Relatio b, quæ multipliciter fieri solet, ut quando Iudex in aliqua causa gravi consilium petit à Principe c, vel quando ex necessitate delegationis, delegatus cui tantum potestas procedendi data fuit, usq; ad definitivam sententiam exclusivè, processum mittit Principi ad decidendum in causa, seu definitivam sententiam ferendam d, vel quod ex difficultate causæ Iudex inferior. ad quem cognitio talis non spectat, cogitur ipsius cognitionem majori referre e, vel tandem, quando Iudex vulgaris, petit consilium in casu aliquo periculoso, aut intricato à Iurisperito f. II. Supplicatio, quæ cum superiori convenit Leutatione, quam Dd. putant interponendam esse, quando aliquis reclamatur à sententia Principis, vel à sententia Præfecti prætorio g. III. Reclamatio, licet sit terminus admodum generalis, & refertur communiter ad illas sententias, à quibus de jure non appellatur, unde nonnulli putant ad sententias ab Arbitris & Arbitratoribus latas, referendam esse, ac in omnibus convenire Reductioni ad arbitri. boni viri h. IV. Recusatio, quæ fit, quando Iudex redditur suspectus

Etus propter causam aliquam, qui cum recusatur, non potest procedere in causa, alias processus fieret nullus i. V, Restitutio, ut quando minor in pristinum restituitur statum, qui antea erat laesus k. V I. Querela, quæ si largè sumitur modo pro omni remedio ponitur, per quod quis recurrit ad superiorem, per viam gravaminis, & tunc appellationem & restitutionem includit l, quando autem strictè sumitur tunc ab appellatione differt m.

a Maran. in d. lo. n. 4. b Quæ non post sed ante sententiam interponitur. c. si quid. 14. Novel. 82. V Ves. in para. ff. h. 11. n. 12. nisi in causis criminalib. l. inter poenas. 6. §. deportandi. 1. ff. de interd. & relega. & deportatis. l. si quis filio. 6. §. quid tamen. 9. ff. de iniust. rupt. irri. fact. testa. c Quid scil. sit in causa faciendum. l. cum quem. §. iudicibus ff. de iudic. l. 1. & fina. & ibi Barto. ac Bald. C. de Relatio. c. intimasti. & ibi Dd. de ap. Specula. in tit. de Relatio. in pr. Schvv. d. lo. de ap. in pr. n. 7. d c. constitutus. de ap. Maran. d. lo. n. 7. e l. 1. §. 1. ff. de ap. c. maiores. de baptis. c. 3. ut debitus & c. intimasti. de ap. f Philip. Abb. & Card. in d. c. intimasti referente Mar. d. lo. n. 8. g à quorum sententia alias provocare non licet. l. unica. C. de sent. Præse. Prato. h Sali. in l. cum antea. §. 1. C. de arbi. Mar. d. lo. n. 11. i Bartol. & Dd. in l. quia poterat. ff. ad Trebel. Mar. d. lo. n. 24. & par. 4. distinct. 16. ver. sed quando dicitur iudicium nullum. & c. k l. quod si minor. §. restitutio. ff. de minorib. Bartol. in l. Gallus. §. & quid si tantum. col. 2. ver. quero. quid si filius. ff. de lib. & posthum. l. ab eo. in ver. querelam. & ibi gl. C. quomod. & quand. Iud. Soci. consil. 96. col. 3. in si. in 1. volu. m gl. in c. querelam. de procui Fel. in c. querelam col. pe. de iureiurand. Deci. consil. 125. col. si. in 2. volu.

C O R O L L A.

Ex effectu appellationis communis conclusio est Iudicem inferiorem non posse captivum appellan-
Ein carcere retinere, sed Iudicem appellationis pro
circumstantia facti, & pro sua autoritate captivum ap-
pellan-
pellan-
pellan-
pellan-
pellan-

pellantem custodiae eximerē, & data cautione liberare
posse. l. eos qui. 4. §. super his. 3. l. minime. 12. C. de ap. Barto.
Bald. Salic. in d. l. eos qui. Bald. in l. 2. n. 26. C. de Episcop. audi. & in
l. facti. §. 1. n. 6. in fi. ff. de his qui notant. in fa. quia carceratio est
pars processus. cle. 1. de heret. Ange. in tract. malif. ver. presente Caio.
n. 16. Angel. & Zab. cle. 1. de excessib. pralar. Fel. in c. quoniam
contra. n. 8. de proba. Ut igitur reliqua acta processus debent ad
Iudicem ad quem transmitti. l. 2. C. de edend. ita & persona incar-
cerati. &c.

P A R E R G O N.

IN Camera Imperiali quidem, mulier praefertur omni-
bus creditoribus tam tacitam quam expressam hypo-
thecam etiam anteriorem habentibus, seste My. centu. 4.
obs. 13. & §. fuerat. num. 12. & 13. Insti. de actio.
non verò secundum Geil. 2. obs. 25. n. 10. in fi. Sed jure ci-
vili & Saxonico servatur contrarium ex communi opini-
one, videlicet ut praferatur hypothecariis expressam
habentibus posteriorem: Caterum anterioribus taci-
tam tantum habentibus, & non è contra. Bart. &
Commu. Dd. in d. assidui. C. qui potior. in pig. hab. Ripa. l. quasitum.
n. 7. de privi. credi. Coras. l. qui liberos. n. 1. 8. de ritu nup. Wesenb.
10. 1. consi. 50. n. 24. Schurf. consi. 22. centu. 1. per tot. qui omnes
hanc communem dicunt: sequitur Consti. 28. in pr. par. 1. vers.
Und nach diesem soll des Schuldners Eheweib / mit ihrem
eingebrachten guth / so viel sie des erweisen kan / allen an-
dern Gleubigern / so nicht eltere außrückliche ver-
pfendung haben / vorgezogen
werden.

AD DOCTRINA AT-
QUE VIRTUTE ORNATIS-

simum Virum, Dn. M. Iohannem Colerum
amicum ac convictorem longè sva-
vissimum.

IANVS COLERVS.

ἀναγραμματισμός.

NAVVS, COLERIS.

*NAVVS es & doctus: meritò
sic, JANE, COLERIS:
Qui doctum meritò nomen
honore geris.*

*Tenavum & doctum, satis hæc tria lemma-
ta, doctis*

Quæ modò proponis discutienda, docent.

Elias Reulnerus L

ALIVD.

*Vem Virtus Musq; sui be-
nè fervidum amore
Sua viter aspectant, quem Pal-
ladis ampla serena*

G *Templa*

Templa iuvant, claraq; oblectant iugiter
artes:

Hunc sacer ambit Honos, hunc leto Gloria
vultu

Prosequitur, niveisq; comes circumvolat
alis,

Magnorumq; choris amat inservisse
Deorum:

Exemplum mihi JANE refers, cui
laurea Nula (rollam

Munera, cui virtus sua ferta, suamq; co-
Tritonis pridem tribuere, suave parata

Doctrina indicium vigiatorumq; laboru.

Sed cum discendi vigili mens excita cura

Haud ita subsistat, verum ad maiora citato

Impete contendat, Themidosq; sacraria
mirè

Visere letetur, bona te fors ducet, & olim

Plura feres, maiora feres, maiora laboris

Pramia, conspicuos meritosq; Themistos ho-
nores.

Nunquam etenim steriles Diva hic offen-
deris agros.

fto

Ito igitur, quò te studium proleat ho-
nestum.

Ito viam Themidos: felix ductoribus am-
plis, (ante

Quos fors, fortuna obtulit: Et, quò nobilis
Reigerius desiderium, quodq; optimus alma
Optimus Antistes Themidos, castusq; Sa-
cerdos

Sensim H A C K E L M A N N V S
iam fini destinat: altum,

Mox, superabis iter, superabis acerba viarū
Tedia, mox Diva camposq; tenebis apris

cos:

Hinc age, J A N E, tibi leto iam
gratulor ore.

Hermannus Bokelman
Hamb.

F I N I S.

Faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page.

Decorative border or text on the right edge of the page.

99 A 6904

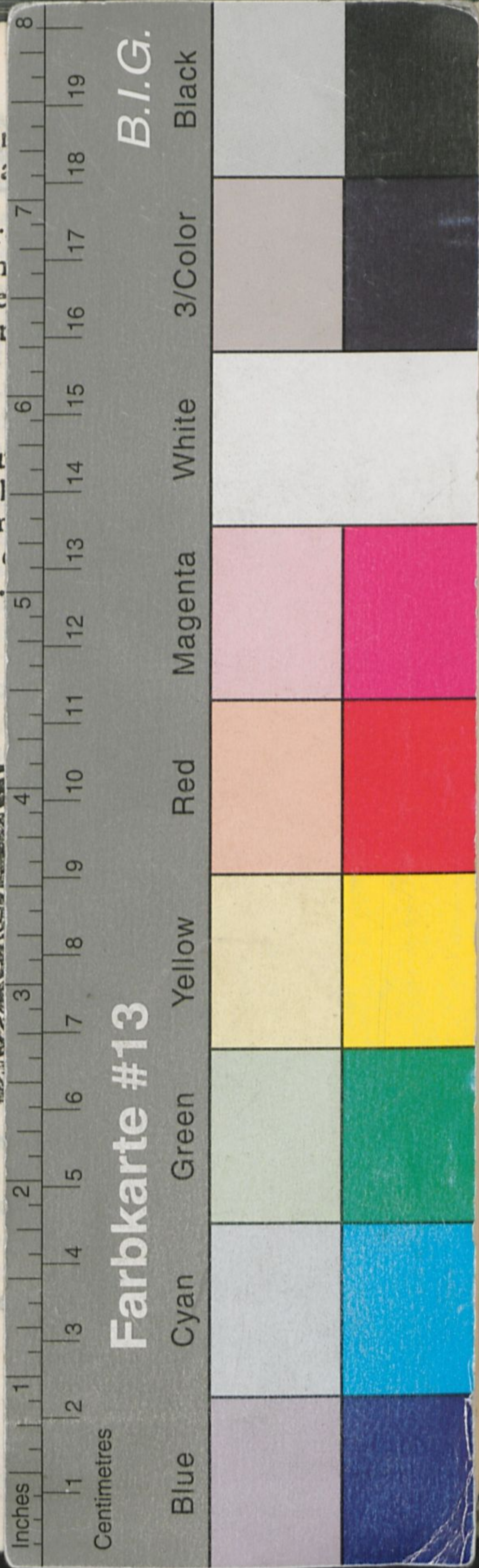
ULB Halle 3
004 976 38X

TA 30L

2

DISPUTATIO
 PROCESSVS IVDICIARII
 Decima

DE VUTILISSI-
 MA AC AMPLIS-
 SIMA APPELLATIO-
 NUM MATERIA.
 Q V A M

*Ex Iure Civili Canon. Saxon. Ordinatione Cam.
 Imperia. & receptis in foro Dd. opinionib.
 desumptam
 Divino aspirante numine
 SVB PRAESIDIO
 Magnifici,
 Nobiliss. ac Consultiss. Viri
 Dn. ARNOLDI DE REYGER, IC.
 Celeber. in florentissimo Archigymnasio Thuringo-
 rum P.P.P. fidelissimi Magdeburg. Con-
 siliarii dignissimi
 Exercitij gratia publice in I.C. Acroasi dis-
 cutiendam proponit
 M. IOHANNES COLERVS
 G. S.
 Ad 13. Cal. Ianua. h. consveta.
 Aristotel. lib. 1. Eth. c. 3.
 Parum est jus nosse, si usus juris ignoretur. Quia
 finis civilis scientiae non in cognitione, sed in actione
 sive practica consistit.*

I E N E
 TYPIS TOBIAE STEINMANNI.
 ANNO MDCCCXCV.

